

Čeja vsak četrtlet in
vsa s pošilno vred ali
v Mariboru s pošiljanjem
na dom za celo leto 12 din.,
pol leta 7 din., četrt leta
4 din. Izven Jugoslavije
15 din. Naročnina se pošlje
na upravištvu "Sloven-
skega Gospodarja" v Mari-
boru, Koroska cesta št. 5.
List se dopušča do od-
povedi. Naročnina se pla-
čuje v naprej.
Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 2 kroni ali 50 para.

Poštnina v državi SHS povsajbrana.

Uredništvo: Koroska cesta
št. 5, Rokopis se ne vra-
ča. Upravištvu spre-
ma naročnino, inserata in
reklamacije. Cene insera-
tom po dogovoru. Za vsa
kratna oglasa primerna
popusti. Nezaprite reklama-
cije so poštnine prostje.
Čekovni račun poštnega
urada Ljubljane št. 10.663.
Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

12. štey.

Maribor, dne 23. marca 1922.

56. letnik.

Ljudstvo, sodi samo!

Laž in hinavstvo sta dve grdi lastnosti. Kdor z njima razpolaga, ne more zahtevati, da uživa čast med drugimi ljudmi. Ako sta resnica in pravica tisti temelj, na katerem mora biti zgrajena — vsaka družba, ki hoče biti trdnega obstanka ter blagonesnega dela za človeštvo, morata laž in hinavstvo, ki nasprotujeta resnici in pravici, zadeti na najstrožjo obsodbo v človeški družbi.

S tega stališča se treba presojati ono politično družbo v slovenskem ljudstvu, katera se je med njim vgnezdila pod bleščicami in vabljuvimi naslovom samostojnih kmetov. Slovenski kmetje bi bili takoj morali sumiti nad istinitostjo in poštenostjo te politične firme, ki se je izdajala za kmetijsko. Liberalni mesarji, gostilničarji, prekupeci in nekateri strokovni učitelji vendar niso kmetje. Toda naš pošten in lahkoverni ljudje so se dali preslepiti od lepih besed o slovenski samostojnosti in od sladkih obljub o blaženosti samostojno-kmetijskega raja in so šli za samostojnimi glavači, ki so imeli polna usta obljub za ljudstvo ter psovki in laži zoper krščansko ljudsko stranko in Kmetsko zvezo.

Komaj pa so pretokle prve kvatre, so že razumnješi začeli spoznavati, da so vse besede, ki so jih govorili samostojneži, naj so to obljube ali pa hujskarije, sama laž in hinavstvo.

Puceljevo ministromanje, Urekovo podpredsedništvo, Vošnjakovo poslanikovanje v Pragi, te in druge stvari so ljudem odprle oči in jim dokazale, da se samostojneži pravdajo ne za slovenske in kmetijske pravice, marveč za sebe, za svojo korist in za dobrostanje svojega žepa.

Samostojnost samostojnežev je v tem, da so Slovenijo in njeno samostojnost prodali centralizmu. Glasovali so za vidovdansko ustavo, ki je napravila slovesen konec avtonomiji Slovenije. Lagali so v Beogradu, da so vsi slovenski kmetje s to ustavo zadovoljni. Hinavsko so zavijali oči tam pred Sibi, češ, mi smo za narodno edinstvo, ljudska stranka pa je separatistična — za razcep od države. V resnici pa tem sebičnemu ni nič ne za Slovence ne za Srbe in ne za narodno edinstvo — marveč le za lasten dobiček.

Na notu politične laži in hinavstva gredo naprej in navzdol. Pa če bi hodili sami, bi se to ne bi bila nobena nesreča. Ako padejo v brezdno, se jim dogodi to, kar so zaslužili. Nesreča pa je ta, da naš narod trpi z njim in drvi v politično propast.

Ena to propast dela samostojni dan na dan. V seji zakonodavnega odbora dne 14. marca je g. sladkobesedni Drofenig na vso moč hvalil vladin zakonski načrt o samoupravi, ki je pravzaprav le grob za slovensko samostojnost in samoupravo. Imenoval ga je krasni načrt; ko bo ta zakon stopil v veljavo, bo v naši državi ponehalo mnogo nezadovoljnosti. Iz nemškutarske familije izvirajoči g. Drofenig je svečano, od navdušenja v obraz zalit z rdečico, zatrjeval: „Slovenski del našega jugoslovanskega naroda noče plemenske avtonomije — noče je pod nobenimi pogoji.“

Ne vemo, ali je Drofenig sploh razumel, kaj je povedal s temi besedami. Morda je samo ponovil med srbskimi in hrvatskimi centralisti običajno frazo — besedo o tem: Mi nočemo plemenske avtono-

mije. V resnici pa je povedal to: „Slovenci nočejo nedeliane in avtonomne Slovenije, nočejo je pod nobenimi pogoji.“ In Srbi so ga dobro, predobro razumeli in v obraz so se smejali tistim slovenskim poslanem, ki se neumorno in neustrašno potegujejo za samoupravo in avtonomijo nedeljene Slovenije. Drofenig se je tudi izjavil zoper avtonomijo na šolskem polju, torej zoper to, da bi slovenski kmet imel kakšno besedo pri tem, kakšna bo vzgoja njegovih otrok v šoli, kakšni učitelji bodo njegovo delo podučevali itd. Samostojni Drofenig je tako le modroval: „Oblasti (pokrajine) ne bodo nosile stroškov za šole. Vse stroške za osnovne in druge šole je prevzela država. Kdor mora nositi bremena, mora nositi tudi vso odgovornost. Če nismo sprejeli bremen za šolstvo na svoja pleča, mislim, da tudi ne moremo zahtevati, da nad njimi komu diramo.“ Tako je torej govoril zastopnik slovenskih kmetov v Beogradu. Slovenski kmetje doma pa se bole prišli za glavo, ko bofe brali te besede. Za Boga svetega, ali je Drofenig prišel ob pamet? Kdaj ne bi imel kmet nobene pravice nad šolo? Ta krat, če ne bi plačeval nobenih davkov, saj vendar država plačuje in vzdržuje šolstvo iz davkov, ki jih dobi od državljanov. Slovenci pa plačujemo davke, plačujemo ogromne svoje. Iz teh davkov se plačujejo naše šole in učitelji na njih. In Drofenig se upa v Beogradu v parlamentu javno izreči kot ljudski zastopnik te besede: „Če nismo sprejeli bremen za šolstvo na svoja pleča, mislim, da tudi ne moremo zahtevati, da nad njimi komu diramo.“

Slovenski kmetje, ko pride Drofenig med vas, pa ga vprašajte, kako je v Beogradu govoril o šoli in o vaših pravicah nad šolo!

Zopet višji davki!

Povišanje vseh davkov za 100 odstot.

„Slovenski Gospodar“ je že opetovano pisal, da je sedanja vlada grobokop gospodarskega blagostanja našega ljudstva. Davčna bremena so tako grozna, da jih kmet, obrtnik in delavec ne zmorejo več. Vsled neznosnih davkov se začne spet doba — zadolževanja, doba propadanja. In nobena svarična beseda ne izda nič! Sedanje vladne stranke nas hočejo upropasti!

V pododboru finančnega odbora narodne skupščine v Beogradu so vladne stranke dne 15. marca sklenile, da se davki in sicer vse vrste davkov zopet povišajo za 100%! Demokrati (liberalci) in muslimani so bili celo tako drzni, da so trdili, da kmet plačuje še premalo davkov. Musliman (Turek) je zatrjeval, da kmet — lahko plača vse davke, če prodaja dve kokoši! Taka našela imajo vladinovi!

Poslanec Jugoslovanskega kluba Pušenjak je v pododboru energično protestiral proti vsakemu povišanju davkov. Izjavil je, da naše ljudstvo ne more prenesti prav nobenega zvišanja davčnih bremen. A pri liberalcih, srbijancih in muslimanih je vsaka pametna beseda bob v steno. V pododboru je naš poslanec Pušenjak bil edini, ki je glasoval proti povišanju. Poslanci drugih strank so glasovali za povišanje.

G. Pušenjaku se je posrečilo edino to, da so vladinovi pustili pasti nameravani davek na pre-

moženje (premoženjska oddaja).

In kam pojdejo milijoni in milijoni davčnega denarja? Okoli 7000 milijonov za armado, za kano-ne, za orožje! Na stotine milijonov za prešerne avtomobile ministrov in visokih uradnikov ter generalov. Milijone za podkupovanje! In milijone ter milijone za špiljone, fašiste, ovaduhe, za nam nasprotne časopise, za Wranglovce in za tiste, ki delajo politiko za vladne stranke! Milijone za teatre in enake za sedaj nepotrebne zavode.

Ubogo ljudstvo strada, hodi polnago okoli, pa vlada se te reveže nima podpore. Davkoplačevalce neznesno privijačo, a demokrati, radikali, muslimani in samostojneži se mastijo z milijoni, ki jih znosi ljudstvo skupaj!

Poslanci Slov. ljudske stranke, oziroma Slov. kmetijske zveze, svariijo, protestirajo, dokazujejo, a srbijanska, turška ter liberalno-samostojna večina se za lečo ljudstva ne zmeni. Tem ljudem je le za to, da sami sedijo pri polni skledi in se dobro mastijo.

Mi uravčasno obveščamo o novem povišanju davkov naše ljudstvo, da bo isto vendar enkrat izprevidelo, da so liberalci in samostojni res grobokopi našega gospodarskega blagostanja!

Iz delokroga g. poslanca Roškarja.

(Dopis od Sv. Jakoba v Slov. gor.)

Na Jožefovo je imel g. poslanec Roškar tu pri nas političen shod. Ceravno so ljudje šele zadnje dni in na dan shoda izvedeli za shod, so bile vse sobe in hodniki Peklarijeve gostilne natlačeno polni. Dve uri je govoril g. poslanec in celi dve uri so poslušalci vtrajali brez vsake izjeme. Občudovanja vredna so bila izvajanja g. poslanca o gospodarstvu v državi, o bremenih, ki jih nalaga sedanja vlada posebno Sloveniji in prav posebno še štajerskim Slovincem, s hvaležnostjo so zborovalci slišali o trudu g. poslanca za naše ljudstvo, o njegovih interpelacijah, ki se tičejo prav posebno naših krajev. Strašno uničujoča je bila sodbina poročila o delovanju samostojnih posancev. Polovico poslušalcev je bilo, ki so ob času volitev volili Samostojno, nikdo se ni upal in ni hotel ugovarjati, ampak poleg drugih točk v resoluciji so enoglasno vsi tudi glasovali za odločno nezaupništvo in grajo poslanecem Samostojne. Ker niso niti ene obljube držali in ravnaajo v Beogradu ravno nasprotno svojemu volilnemu programu in svojim obljubam ob času volitev. G. poslanec Roškar pa sme biti s tem svojim shodom zadovoljen in prepričan, da je župnija Sv. Jakoba v Slov. gor. zopet vsa za njega, starega, kmetškega in delavskega prijatelja, na katerega smo in bomo zaupali. Resolucija, ki so bile enoglasno in z največjim navdušenjem sprejete, imajo sledečo vsebino:

1. Zaupnica in zahvala g. poslanecem Roškarju in vsem njegovim strankinim in klubovim tovarišem.

2. Protest proti neenakim davkom, proti vsakemu povišanju davkov, proti osebni dohodnini ter trošarinam.

Zaklad na otoku.

(Dalje.)

Cisto izpremenjen je bil, lica so mu upadla in glas se mu je fresel. Nisem še videl človeka tako bridko resnobe.

„Kaj John, ali se bojite —?“ je vprašal doktor Livesey.

„Gospod doktor, nisem strahopetnež, niti za toliko ne!“ — tlesnil je s prsti — „Pa priznam vam, — pred večali me je strah —. Dober človek sta, nisem ga še videl boljšega, in ne bodete pozabili, da sem tudi kaj dobrega storil!“ — Sedaj pa stopim na stran in vaju pustim z Jimom sam!“

Odšel je, sedel na bližnji štor in si žvižgal. Od časa do časa pa je pogledal k nama in ošinil z bistrim pogledom upornike, ki so nemirno hodili krog ognja in nosili iz kože kruh in svinjetino za zajutrek.

„Tu ste torej!“ je otožno dejal gospod zdravnik. „Kakor ste si postlali, tako bodele ležali! Težko mi de, da bi vam govoril očitke, toda tole vam povem! Ko je bil kapitan Smollett zdrav, takrat si niste upali oditi, ko pa je ležal ranjen, ste ga pa zapustili! Ne morem si kaj, ampak to je bilo nepošteno!“

Priznam vam, da sem se razjokal. „Gospod doktor“, sem odgovoril, „ne kregajte me; Kregal sem samega sebe zaradi in mrtev bi bil, da me ni rešil Silver. Verjemite mi, ne bal bi

se umreti, ampak — trpinčenja se bojim! Če bi me mučili —“

„Jim“, mi je segel v besedo zdravnik in njegov glas je bil izpremenjen. „Jim, tega ne prenesem! Skočite čez plot in pobegnite bova!“

„Gospod doktor, dal sem svojo besedo!“

„Vem, vem! Ne da se več pomagati. — Ampak tukaj ne morete ostati! Na svoje rame vzamem vso odgovornost! Skočite in ubežala bova kot srne!“

„Ne! Vi bi tega ne storili in tudi graščak ne in ne kapitan! Silver mi je zaupal, dal sem svojo besedo in nazaj pojdem. — Pa niste mi dali končati. Ako bi me mučili, bi mi utegnili uiti kaka beseda o „Hispanioli.“ Rešil sem jo. Gori v severnem zalivu leži.“

„Hispaniola“ —?!“ je vzkliknil zdravnik. V kratkih besedah sem mu popisal svoje dogodivščine in molče me je poslušal.

„Čudna usoda!“ je dejal, ko sem končal. „Na vsak korak nam vi rešite življenje —! In mi naj dovolimo, da vas umore —? Slabo povračilo bi to bilo! Vi ste razkrili zaroto, vi ste našli Gunna — najimenitnejše, kar ste kedaj storili in kar še kedaj bode, in če se 90 let živite!“ — In ker že o Gunnu govorim — „Silver!“ mu je zaklical in ko je ta šepil bliže, mu je rekel: „Nikar se preveč ne mučite z zakladom!“

„Karo to?“ je vprašal Silver. „Le s tem morem rešiti svoje življenje in Jimovo, da grem iskati zaklad!“

„Dobro! Stori bom še en korak. — Ko pride do zaklada, ne pozabite na klicanje!“

„Gospod doktor“, mu je rekel Silver, „to je preveč — in premalo! Zakaj ste mi izročili zemljevid, kaj jaz vem? Stori sem, kar ste mi rekli, z zaprtimi očmi in nič nisem vprašal. Ali vam ni mo goče, da bi jasneje govorili?“

„Ne!“ je odgovoril zdravnik zamišljeno. „Zadeva je tajna in ne smem je izdati. Pa ker sem vam že toliko povedal, vam rečem še eno. Silver, ako prideva oba srečna in zdrava domov, bodev vse storil, da vas rešim obsodbe.“

Silverju se je zasvetil obraz.

„Niste mi mogli boljše novice povedati in če bi tudi bili moja mati!“

„To bi bilo eno“, je nadaljeval zdravnik. „Drugič vam svetujem: Imejte Jima vedno tesno ob sebi in če potrebujete pomoči, pa kličite! Poiskal je vam bom in prepričali se bode, da ne govorim na slepo. Z Bogom, Jim!“

Stisnil mi je roko skozi plot, pokimal Silverju in z naglimi koraki izginil v gozd.

XYXI.

„Jim!“ je začel Silver, ko sva bila sama. „Jaz sem vam rešil življenje, vi pa meni! In ne bodev vam tega pozabil! Videl sem, kako vam je zdravnik namigaval, da bi skočili čez plot, videl sem pa tudi, da ste rekli ne! Tako dobro sem videl kot da bi bil slišal. — In to je prvi žarek upanja za-

3. Protest proti krivičnemu ravnanju z našimi slovenskimi vojniki in zahteva, da se jih preseli v Slovenijo.

4. Protest proti delitvi Slovenije na dve oblasti in zahteva po obširni samoupravi z lastno zakonodajno oblastjo.

5. Protest proti vsiljevanju cirilice v naše šole in urade.

6. Zahteva verske vzgoje mladine v nižjih in višjih šolah, zahteva za pravico odločevanja krajin in okrajnih šolskih svetov pri nastavljanju učiteljsstva, katero mora biti odločno krščanskega nazorja in življenja.

7. Zahteva po omiljenju in pravični ureditvi obmejnega prometa in po pravici rabljenja nemških mlinov ob Muri.

8. Zahteva po odpravi carine za predmete, ki jih moramo uvažati.

9. Zahteva za izplačilo 20%, ki so jih odvzeli ob času markiranja denarja.

10. Naiodločnejša nezaupnica in graja samostojnim poslancom, ker je njihovo delo le v škodo slovenskega ljudstva.

11. Zahteva po novih volitvah.

Zborovanje poslanca Kranjca.

Dopis iz St. Jurja ob Tab. Tukaj je zboroval 12. t.m. sijajni shod KZ. Na shodu je poročal o političnem položaju v stvarnem dnevnom govoru naš vrli poslanec g. Kranjc. Zborovalcev je bila polna dvorana cerkvene hiše, ki so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem govornika. To je jasni dokaz, kako treznomisleči možje zapuščajo izdajalko Samostojno in se vračajo v edino pravi krščansko-kmetijski tabor. Poštenost in resnica zmagujeta, laž in prevara pa izgubljata svojo moč. Ob koncu shoda se je izrekla popolna zaupnica našim poslancom in so se sprejele sledeče resolucije: 1. Zahtevamo, da se krščanski nauk iz šol ne odpravi, mladina se v sokolskem duhu ne sme vzgajati. 2. Naši vojniki naj služijo v domačih krajih in naj se z njimi lepo ravna; hrana naj bo primerna in zadostna. Število vojaštva naj se skrči. 3. Naj se takoj izvede izenačenje davkov, krivični sistem pobiranja davkov naj se odpravi. 4. Mali obrtniki naj svobodno izvršujejo svoje obrti.

Samostojni poslanec Urek

se je pojavil pred nekaj dnevi v Beogradu. Prišel je po dijete. odnesel je poslaniške in podpredsedniške dijete v skupnem znesku nad 60.000 K. Delati ne mara, ker je še vedno silno užaljen. Jezi ga, ker mu Pucelj ob zadnji krizi ni hotel napraviti prave stvar. Res je, da je bil Urek nekaj časa bolan, a da že več mesecev živi v pootičnem penzionu v Globokem pri Brezicah. O kaki bolezni ni več ne duha ne sluha. Urekova bolezen obstoji v iskreni želji po ministrovanju. Urek zna, da je znana kupčija z volji iz Nemčije nesla lepe milijončke. Vsi so bili deležni teh darov: Pucelj, Mermolja, Drogenik, Rajer, Kušar in Majcen. Le ubogi Ivan iz Gobokeya je skoz padel. Vsled tega se drži Urek svojega Globokega. Nemila usoda posavskega velikaš!

Nove smernice v lesni industriji.

(Piše gozdni posestnik s Pohorja).

Na tisoči kubičnih metrov najboljšega pohorskega lesa se uniči, ogromne količine tega naravnega bogastva segnijo in se ne izrabijo; izgube za gozdnega posestnika se sploh ne dajo izračunati, pa precejšnje morajo biti, če premislimo, da bi imeli priložnost našo lesno imovino po načelih modernega gospodarstva izkoriščati.

V prvi vrsti bi šlo za uvedbo pri nas še popolnoma

me, odkar se nam je ponesrečil napad! — Sedaj pa pojdemo na lov za zakladom — v negotovost!! Prav nič mi ne ugaja stvar. Drug drugega se morava držati in rošila se bova vkljub vsemu!

Uporniki so naju poklicali k zajutрку in kmalu smo sedeli na pesku blizu ognja pri prepečenju in svinjetini.

Ogenj so kurili, da bi bili lahko vola pekli in da je bilo zares nevarno, se mi bližati. Pa le še hujšo potratko so ugajali. Pripravili so trikrat — več, nego smo mogli snesti in eden njih je z neumnim krohotom metal stanke v ogenj — Ziveli so iz roke v usta, na drugi dan niso mislili, — In taki ljudje, ki so še povrh spali na straži, ta, ki ljudje so se spravili na nevarno pot za — zakladom!

Silver s svojo papigo na rami je sedel tu med njimi, pa jih prav nič ni kregal zaradi njihove polarnosti. Prekanjeno in zvito je gledal in pravil: „Ej, prijatelji, vaša sreča je, da imate Dolgega Johna, ki misli namesto vas! Slo bo! Ladijo imajo brez dvoma neke skrite. Ko najdemo zaklad, jo poiščemo in takrat, tovariši, smo na boljšem mi, ki imamo čolno!“

Tako je besedičil z usti polnimi svinjetine in jim dal upanje in dobro voljo.

„In tale fant, ki je talec v naših rokah“, je nadaljeval, „ta mislim da je zadnjikrat govoril s svojimi prijatelji. Djal ga bom na vrh, ko pojdemo nad zaklad čuvali ga bomo kakor zlato — za vse služaje, veste! Ko bo zaklad spravljen na la-

nepoznane, a v tujini, posebno v Nemčiji z izvanrednim uspehom delujoče stroke, to je zgradba lesenih stanovanjskih hiš, po najnovejšem preizkušenem slogu in na način, ki je za nas nekaj novega, ki pa se je po splošni sodbi uglednih strokovnjakov brezprimerno izvrstno obnesel.

Cela stavba z vso opremo se pod vodstvom izvedencev izdelava v tovarni, se naloži, ter pelje v posamezne dele razdejana, na kraj, kamor je namenjena; tam se v najkrajšem času zopet sestavi.

Trpežnost takih zgradb je pod najugodnejšimi okoliščinami zasigurana na povprečno 35 let neprekinjene rabe. Ni treba posebej poudarjati važnosti tega podjetja za naše kraje, že prvenstvo bi mu zasiguralo lep procvit in sijajen uspeh.

Izdelovalo bi se nadalje od odpadkov: toporišča, ročaji, deščice za pode itd., sploh vse, kar stroji v današnji izvršenosti iz lesa izdelati zamorejo.

Cemu se izvažajo naš les kot surovina v tujino, da se tam še le izdeluje, da daje tam tujcu zaslužek, ki lahko ostane doma, če imamo sami vsa ona sredstva za izdelovanje, kakor jih ima tujina.

Stroj pa, ki stoji, recimo v Berlinu, in tam izdeluje iz naših desk razne stvari, ta stroj ravno tako lahko stoji na primer v Lehnu pri Breznu ter ga tam goni voda ali elektrika.

Odpadki lesa, ki se sedaj kopičijo neporabni po gozdovih, pri žagah, ob cestah itd., se bi prav lepo vnovčevali.

Bogati pohorski kmetje bi se morali začeti zanimati za zgradbo tovarne po zgoraj omenjenem vzorcu. Tvorica za izdelovanje lesenih stanovanj in za vnovčevanje lesnih odpadkov bi naj se osnovala na združni podlagi in bi se gotovo obnesla. Toliko o tem za danes. Posestnikom pohorskih gozdov v premislek!

Zagrebski trg.

Promet z žitom.

V preteklem tednu ni bilo opazovati na zagrebskem tržišču običajne živahnosti: vladal je zastoj. Glavni vzrok je nekoliko nepričakovano naraščanje naše valute na inozemskih tržiščih, deloma pa tudi padanje deviz na naših borzih in dosednji dobri izgledi na novo žetev v Bački in Vojvodini. Radi tega so žitne cene sorazmerno padle. — Trgovci, ki so imeli polne zaloge, so se skušali istih rešiti, to pa seveda samo tako dolgo, dokler so bile cene splošno povoljne. Kakor običajno, tako tudi v tem slučaju ni bilo kupcev. Radi tega se je razvijal promet nekoliko slabo. Iz Vojvodine prihajajo cene ponudbe v malih količinah. Že v petek se je pokazala stalnost cen; o trajnosti tega pojava se pa ne more govoriti.

Pšenica. V pričetku pretekega tedna so prodajali pšenico po 2100 K za meterski štot. Kmalu na to je padla na 2000, 1900 K, v malih množinah se je dobilo celo za 1600 K. Kupčije so bile neznatne, ker ni bilo resnih kupcev. Šele potem, ko so se cene ustalile okoli 1700 K, je zavladelo nekoliko več zanimanja, ali promet je kljub temu ostal nezaten.

Koruzo so v Bački ponujali po 1200, pozneje po 1250—1270 K, a le v malih prav neznatnih količinah.

Oves. Največ povpraševanja je bilo po ovsu, najbrž radi izrednih potreb semenskega blaga. Cena je bila 1330—1350 K.

Rži že ni bilo dalje časa na tržišču. Cena je bila samo poimenska in približno 250—300 izpod pšeničnih cen.

Ječmena ni nihče ponujal in tudi povpraševal ni nihče po njem, tak da so bile tudi v tem slučaju cene nominalne.

Moko so ponujali po 25.50—26 K, vključljivo z vrečami. Promet je bil omejen na najpotrebnejše zahteve.

djo in ko odjadramo, tedaj bomo spet govorili z Jimom in dali mu bomo njegov delež za vse, kar nam je dobrega storil!“

In res so se pomirili in so bili dobre volje.

Jaz pa sem bil silno pobit. —

Ako se Silverju posreči, kar je pripovedoval tovarišem, ali se bo on, ki je že dvakrat izdal svoje ljudi, ali se bo obotavljal, izdati tudi še mene? Ali ne bo svobode in bogastva rajši izvolil, nego golo življenje, ki bi ga za las komaj rešil izpod vešal, ako ostane zvest na naši strani —?

In če bi se stvari res zasukale tako, da bi bil prisiljen ostati zvest nam — koliko nevarnosti naju je čakalo! Kaj bo, če ne najdemo zaklada? — Kako se bova midva — jaz, slaboten mladič, in on, kruljav človek ob bergli — kako se bova borila s pešimi močnimi, zdravimi mornarji —?

In poleg vsega tega še tisto skrivnostno obnašanje motih tovarišev, njihov beg iz koč, zemljevid v rokah Silverjevih, nerazumljivo svarilo gospoda zaravnika, ki ga je dal Silverju — lahko mi verjamete, da mi je malo dišal zajutrak in da sem se s prav težkim srcem podal zakladu — naproti.

Silver mi je privezal vrv krog pasu in jo je držal v roki, al pa jo je djal med zobe, kadar ni mogel drugače. Dve puški je nosil na hrbtu, svoj dolgi nož za pasom in v vsakem žepu po eden samokres. Pisana papirga mu je sedela na rami in potoma blebetala nezmislne stavke iz svojega priučenega govorniškega zaklada. Tudi uporniki so

Živinski sejem.

Na sejmu za živino in mesne proizvode ni bilo velikih izprememb, posebno, kar se tiče cen. Nekateri proizvodi so se podražili. Prvovrstne svinje so prodajali — živo teže — po 62—64 K (v preteklem tednu po 60—62 kron). Sporedno s tem porastom so se ojačile tudi cene svinjam v zaklanem stanju na 70—75 K pri kilogramu. Svinje druge kakovosti so plačevali po 58—60 K, medtem, ko se je v preteklem tednu to blago prodajalo še po 56—58 K. Za prvovrstne vole so ponujali 44—45 K. Debeli voli so bili prava redkost, ker se jih je večinoma izvozilo. Za vprežne vole se je povpraševalo v veliki meri. Krave so prodajali za 24—28 K. Ostale cene so bile sledeče: suha slanina 88—94 K, soljena slanina 78—82 K, mast 88—94 K, svinjsko meso pa 70—75 K za kg. — To so seveda proizvodne cene; tržne cene so bile višje.

Iz tržišča za manufakturno blago.

Na tržišču za tekstilno in manufakturno blago vladal mir, ker nimajo uvozniki v zalogi blaga za pomladansko in poletno dobo. Naročila so deloma na potu iz inozemstva, ali pa ne prihajajo, ker si ne morejo naši trgovci vsled slabega stanja dinara nabaviti inozemskih plačilnih sredstev. Razen tega obstojajo naredbe, ki preprečujejo izvoz, in tako je jasno, da se trgovci nadejo izpostavljati nevarnostim. Narodna banka zahteva na podlagi vladne uredbe o ureditvi prometa z devizami in valutami od vsakega uvoznika, da predloži — še predno je zaprosil za nakazilo inozemskih plačilnih sredstev — »uverjenje« ali potrdilo, da je uvoz upravičen. Nato sledi »odobritev« trgovske in obrtniške zbornice, poslaništva ali konzulata dežele, iz katere se uvažuje, in dokler se vse to ne uredi, mine mesec dni. V tem času pa se v inozemstvu razmere lahko temeljito spremenijo, tamkajšnji trgovci pa prodajajo le proti takojšnjemu plačilu. Trgovci niso proti temu, da se zabranjuje uvoz luksuznega blaga, ali oni so mnenja, da se uvozu potrebnega blaga ne sme delati nikakih zaprek. S tem se namreč zaloge zmanjšujejo, kar povzroča naraščanje draginje.

Nabiralnik.

Pišec. Za volilni sklad KZ se je nabralo 216 K. Darovalcem iskrena hvala! — Radoslavci. Na gostiji Alojzija Grafolca in Marije Klemenčič je nabral Jakob Korošec 128 K. — Sv. Jurij v Slov. gor. Na gostiji Rošker-Wallner so veseli svatje zbrali za Bralno društvo 132 K. — Žiče. Na gostiji Jakoba in Nežike Pink se je nabralo pri Zupancu v Žičah 120 K za Dijaško kuhinjo. Hvala! Mlademu paru pa veliko sreče in vsej Slomškovej rodbini. — Gerje pri Rogasji Slatini. Na gostiji Janeza Berk in Micke Križanove so svatje nabrali za svetokriške uboge šolarje 200 K. Bog plati. — Sv. Ilj v Slov. gor. Gostilničar gospod Martin Muršec v Strihovcu je kot čisti dohodek prirejene predpusne veselice za nabavo šol. potrebščin revnim učencem daroval znesek 240 K, za kateri dar se mu šolsko vodstvo, ki je obdarilo 20 učencev z Widrovim prvim berilom, najtopleje zahvaljuje. — Gabernik. Na veseli gostiji Libernjak — Šoštarč dne 20. februarja se je nabralo za tukajšnje uboge učence 224 K. Želimo še več posnemovalcev! — Maribor. Trgovska družba »Oriente« je darovala mesto venca pokojnemu predsedniku gospodu Antonu Kolencu, veletrgovcu v Celju za pevski zbor »Glasbene Matice« 100 dinarjev. — Sv. Lovrenc na Pohorju. Ob priliki občnega zbora Kmetijske zveze se je nabralo za Pišekov volilni sklad 564 K. Vsem darovalcem iskrena hvala! — Maribor. Gospod kaplan Čuček pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je nabral na gostiji Peter Lukman na Krčevinah za Dijaško kuhinjo v Mariboru 448 K. Iskrena hvala!

bili močno oboroženi, vrhu tega so še nosili s seboj lopate, sekire in krampe — to orodje je bilo prvo, ki so si ga prinesli s „Hispaniole“ ter kruh svinjetino in žganje za obed.

Izprva je vzrastel prepir zaradi smeri, katere bi se morali držati. Silver je izvlekel svoj zemljevid, da je bil zaklada je bila sicer označena s križem, pa ta je bil v primeri z merilom zemljevida vse prevelik in ni mogel služiti kot natančna označba. Opombe na zadnji strani zemljevidovi pa so bile nejasne. Glasile so se, kakor je že znano, takole: „Visoko drevo pod vrhom „Dalnogleda.“ Izidlišče: točka na severo-severovzhodu proti severu. „Otok kostnjaka leži v smeri vzhod-jugovzhod proti vzhodu.“

„Deset čevljev.“ —

Pod „visokim drevesom“ je torej ležal zaklad. Pa katero drevo je bilo mišljeno —?

Iz nizkega močvirnega obrežja se je dvigal otok proti severozapadu v planoto kakih dveh do tri sto čevljev visoko nad morje. Iz te planote je proti severu vstajal strmi „Dalnogled“, proti jugu pa vrh, imenovan „Grič srednjega jadrnika.“ Planota je bila gosto obraščena z drevjem. Tuintam se je dvigalo kako drevo, 40—50 čevljev nad svojimi sosedi, katero pa je bilo tisto „visoko drevo“, tu se je dalo določiti le na licu mesta s pomočjo — kompasa.

Počasi smo šli, prebredli potok in stajali kar v hribu proti planoti.

(Dalje prihodnjik.)

Proti zvišanju davkov.

Kar se namerava za 100% povišati vse neposredne davke (zemljiški, dohodnina, pridobitna, hišnorazredni, najemniški itd. davek), je potrebno, da protestirajo proti temu vse občine, okrajni zastopi, stanovske in gospodarske organizacije, krajevni odbori Kmetске, Delavske in Obrtne zveze in sicer takoj ter pošljejo proteste Jugoslovanskemu klubu v Beogradu. V prihodnji številki „Slovenskega Gospodarja“ priobčimo tozadevni članek, katerega je napisal poslanec Pušenjak.

Politični ogled.

Kraljevina SHS: Med vladnima strankama — demokrati in radikali — se vrši ljuta borba radi 44 člena volilnega zakona za oblastne skupščine. Radikali stoje neomajno na stališču, da je volilni red za oblastne skupščine v tesni zvezi z volilnim redom za narodno skupščino. Ravno v tej točki pa nasprotujejo radikalom najbolj demokrati. Kakor vedno, tako so muslimani in samostojni tudi v tem slučaju zvesti oprode naših demokratov.

Zunanji minister dr. Momčilo Ninčič je v seji narodne skupščine dne 21. t. m. odgovarjal poslancu Moskovljeviču na vprašanje glede delovanja generala Wrangla in ostalih ruskih beguncев. Minister je zavijal oči in povdarjal, da se bivanju generala Wrangla na našem ozemlju ne more pripisovati nikake vojaško-politične važnosti. General Wrangel je v naši državi baje samo begunec in sicer zelo upliven (?) begunec. Kot vsak drugi begunec, tako uživa tudi general Wrangel našo gostoljubnost pod enakimi pogoji. (Blagor o nim, ki verujejo, op. ur.)

Demokrati in radikali razpravljajo o razdelitvi Srbije na oblasti. Do sporazuma še sveda niso prišli, ker gre v prvi vrsti za strankarske interese. Minister Trilkovič, star radikalec, je izjavil, da se v Srbiji ne bo nič spremenilo in da bo ostalo pri starih okrogih ali okrožjih. Na ta način bo imela Srbija sorazmerno največ uradništva (plačevali bodo prečani, op. ur.), in dobila bo tudi več poslanskih mandatov, kakor druge pokrajine, ker tvori vsaka oblast volilni okraj. (To so predpriprave za preglasovanje v bodočih parlamentih.)

Po dolgem premišljevanju je prosvetni minister Svetozar Pribičević vendarle vložil tožbo proti Stojanu Protiču. Vsa javnost je radovedna, v kakšnem svojstvu bode — Pribičević stopil pred sodišče: ali kot mogočni, oblastni minister, ali kot navađen državljani. Stvar, ki je jako zanimiva in za naše razmere žalostna, bo dvignila veliko prahu, kar ima Pribičević v Protiču premagovati jako nevarnega in bistroumnega nasprotnika, ki gotovo ne bo štedil z uničujočimi dokazi.

Reka: Za predsednika konstituante je imenovan dr. Rudan, ki baje namerava sklicati neodvisno reško konstituanto ali ustavotvorno skupščino. Pačisti, katerim to ni po volji, zahtevajo, da še naj nadalje izvršujejo tri osebe vladne posle. Avtonomisti se ne bodo udeležili sei reške konstituante.

Čegoslavska: Dr. Kramar, voditelj desnega krila čeških narodnih demokratov, je na javnem shodu svoje stranke napadal dosedanje Benešovo zunanjo politiko, zlasti v vprašanju gospodarske konference v Genovi. Stari klečepalec pred Francozi in francosko politiko nasilja je izrazil „bojazan“, da bi se Rusija in Nemčija utegnili na genovski konferenci sporazumeti, „kar se mora na vsak način preprečiti.“ Nadalje je dr. Kramar govedal o vseslovanstvu, o demokratski Rusiji itd. Časopis, ki odobrava Benešovo politiko — med drugim Masarykova „Československa republika“ in „Česko slovo“ — je naperilo proti dr. Kramaru stvazne, a ostre odgovore. Trezni ljudje so na Češkem mnenja, da mora vlada stati na stališču — praktičnega socializma in da morajo Čehi braniti sebe, genovsko konferenco in smernice male antante.

Genovska konferenca. Vsi narodi Evrope pričakujejo z nestrpnostjo dogodkov na genovski konferenci. V Genovi sami se vrše velike priprave. Odposlanstva posameznih držav bodo po zahtevu časopisja zelo številne. Nemci odposljejo 80 članov, Italijani 100, Norvežani 8, Svedci 10, Španci 15, Avstrijci 6, Madžari 71 Rusi 80, Čehoslovaki 15, Poljaki 35, Grki in Rumuni 20 do 25, Albanci 3, Kraljevina SHS pa najbrže 12 delegatov. V Londonu, Moskvi in drugih središčih se že vrše predposvetovanja. Sovjetska vlada je povabila zastopnike Poljske in baltičskih držav na predkonferenco, ki naj bi se vršila koncem tega meseca v Moskvi. Poljski ministrski predsednik Skirmund je vzel povabilo na znanje in izrazil željo, da se datum sestanka določi tako, da se bodo mogle odločiti tudi baltičske države, ali se konference udeležijo ali ne. Vlade obrobni držav v Helsinkisu, Rigi in Kornem so istotako sprejele iz Moskve poziv radi udeležbe na predkonferenci.

Tedenske novice.

Smrt blagega duhovnika. Dne 20. t. m. je umrl pri Sv. Trojici v Halozah župnijski upravitelj č. g. Peter Zi-

rovnik. Rajni je bil iz reda minoritov in rojen pri Sv. Trojici v Halozah leta 1874. Blagopokojni je bil blagomila duša in je neizmerno veliko pretrpel ob izbruhu vojne leta 1914. Ptujski nemškutarji so ga ovadili okrajnemu glavarstvu, da je rovaril proti Avstriji in hvalil Srbe in Ruse. Glavarstvo v Ptuj je izdalo zaporno povelje. Č. g. Peter je bil leta 1914 nastavljen kot kaplan v St. Vidu pri Ptuj. Orožnik — zagrižen nemškutar, je gospoda Žirovnika vkleinil in ga gnal nalašč skozi celi Ptuj, kjer je čakala nedolžno žrtev vsa zbrana ptujka fakinaža, ki je navalila na vklejenega gospoda Petra, ga tolkla, pljuvala vanj in ga psovala. Vsega pretepenega raztrganega in onemoglega so prignali orožniki v Gradec, kjer je presedel nekaj mesecev v preiskovalnem zaporu. Vse ovadbe ptujskih nemškutarjev so se izkazale pred vojaškim sodiščem kot izmišljotina, nakar so g. Žirovnika izpustili iz ječe. Ravno kar opisano je na g. Žirovnika zdravstveno skrajno slabo vplivalo. Od tega časa naprej je vedno bolehal, dokler mu ni nemila smrt 20. t. m. upihnila luč življenja. Vsi, ki so poznali rajnega g. Petra in jim je znano njegovo trpljenje, ga bodo ohranili v trajno dobrem in nezabnem spominu. Bodi mu neskaljen mir nad zvezdami, ker tukaj ga ni imel vsled krivde ptujskih nemškutarjev in ovaduhov.

Obtožba proti generalu Zečeviću. Nedavno smo poročali, da je omenjeni general in prejšnji vojni minister vpoklical sredi zime rekrute v kadrovsko službo. Po njegovi krivdi je vsled mraza, prehlajenja itd. pomrlo 300 mladeničev, par tisočev pa jih še leži po vojaških bolnišnicah. Zečević je z vpoklicem prekršil ustavo. Jugoslovanski klub, narodni socialisti, republikanci in socialisti so radi tega vložili skupno obtožbo proti Zečeviću. Tozadevna parlamentarna razprava se bo vršila 29. t. m. Demokrati, stari sovražniki imenovanega generala, so se potuhnili in nočejo pokazati, kako bodo v tej umazani zadevi nastopili. Radikali, katerim leži oprostitev generala Zečevića silno na srečo, pa grozijo demokratom takole: Če hoste vi zahtevati Zečevićevo glavo, nam morate kot protiuslugo dati Pribičevića, ki spada radi svojih izvršenih spletkarij istotako pred sodišče! Prepričani smo, da tudi v tem slučaju vrana ne bo de izključvala vrani oči. Demokrati kakor radikali so danes umazani do ušes, eni in drugi imajo svoje grehe in svoje ogabnosti na vesti, zato ne bo izročen sodišču niti general Zečević, še manj pa vse-mogočni Pribičević. V naši državi je pač tako, da lovijo oblasti najnedolžnejše ljudi, zlasti politične osumlence in nasprotnike vladnega režima, vladna večina v zbornici pa največjih krivcev in protiljudskih zločincev samo zato ne izroči sodišču, — ker zavzemajo visoke položaje.

Borba za žensko volilno pravico. Član Jugoslovanskega kluba naš poslanec dr. Hohnjec je v seji zakonodajnega odbora dne 16. t. m., v kateri se je vršila razprava o volilnem redu za oblasti in kraje, izrazil ostro grajo, da se ni dala ženskam volilna pravica. Govornik je povdarjal, da se je naša stranka ob vsaki priliki trudila izvajati ženskam volilno pravico, toda vselej brezuspešno, ker isti nasprotujejo predvsem njeni strupeni sovražniki samostojneži in demokratje. Izvajal je, da je ravno žena ona, ki vzgaja narod, ki vzgaja deco v verskem in narodnem oziru. Kdor hoče, da bo ljudstvo prešinjeno z narodnim duhom in vneto za naše visoke politične cilje, mu mora tega duha vcepiti po ženi in zato ženske uvesti v politiko, kajti žena vendar ni žival, ki bi morala samo delati, ki bi bila manjvredna bitje. Ona je enakovredna z moškim. Čut pravičnosti veleval, da se ji da to, kar pripada človeku. Ni niti enega razloga za to, da se krati ženskam volilna pravica. Sklepno je vprašal dr. Hohnjec naše vladinove: Ali morda smatrate ženske za protidržaven element, katerega je treba skrbno odvracati od vsakega vpliva na politiko v naši državi? Vemo sicer vnaprej, da bodo ostale odločne zahteve naših poslancev po ženski volilni pravici glas vpjokega v puščavi, vemo pa tudi, da bodo naše ženske pri prihodnjih volitvah znale temeljito obračunati s samostojneži, demokrati in sličnimi škrtali!

Naš voditelj dr. Korošec se je mudil od 14. do 17. t. m. med našim slovenskim delavstvom v Trbovljah, Velenju in v Mežici na Koroškem. Bila so to delavska politična zborovanja, na katerih je ob obilni udeležbi poročal dr. Korošec.

Zborovanja Kmetске zveze. V Zrečah in Konjicah sta se vršila na Jožefovo dva dobro uspela shoda KZ. Zborovalci so na obeh shodih soglasno izrekli Jugoslovanskemu klubu zaupnico.

Slabostojni minister Pucelj in narodna obsodba njegovega ministrovanja. Kako zna naš slovenski narod javno obsoditi voditelja izdajic slovenske avtonomije ministra Pucelja, sta pokazala od slabostojnih sklicana shoda v Slov. Bistrici in v Kranju. Na teh dveh shodih gospod minister sploh ni prišel do besede. Za nedeljo se je napovedal Pucelj z Mermoljo v Slov. gor. in sicer v St. Lenart. Da se ne bo godilo gospodu ministru v St. Lenartu bolje kot v Slov. Bistrici in Kranju, o tem smo čisto prepričani, ker naš slovenjgoriški kmet že dobro loči med pravim kmetiskim poslancem in med mesarjem-ministrom. Kako je opravil gospod Pucelj v St. Lenartu, bomo poročali prihodnjič na veliko zabavo naših cenjenih čitateljev in somišljenikov.

Samostojna pobožnost. Od Sv. Jurija na Pesnici nam poročajo, kako sta na nedeljo Mermoljevega shoda oba vernika Mermolja in nadučitelj Robnik svojo službo božjo obhajala: naši ljudje so hiteli v cerkev, ona dva pa se po cesti sprehajala ter se posvetovala, kako bi mogla ljudi bolj naserbati; tudi sta menda stavila, kateri da bo znal svoja politična kurja čreva bolj na dolgo razmotavati. No, posrečilo se je obema skupaj, jih ravno cel popoldan raztegovati; kateremu da gre klobesarsko prvenstvo, bo odločila menda posebna komisija, ki jo bo naša vlada v ta namen poslala na luno. Tam bodo tudi vzgojitelji-veščaki sklepali, o najprimernejšem odlikovanju za učitelja-vzgojitelja, ki javno govori o svojih bivših treh ljubicah, katere je svojčas vse obenem za nos vodil.

Minister, ki govori neresnico. Ljubljanski „Novi čas“ piše, da je finančni minister dr. Kosta Kumanudi (demokrat) članom Jugoslovanskega kluba ponovno obljubil, da bo krivice, ki so se v drž. proračunu storile katoliški Cerkvi, popravil, in da bo sprejel vse predloge, ki bodo predloženi verskemu ministru dr. Krstelju. Slovenski in hrvaški škofje so predložili tozadevne predloge za proračun 1922, a finančni minister je snedel svojo besedo in noče nič slišati o tem, kar je še nedavno obljuboval po-

slancem. Kdo naj veruje dandanes »jugoslovanskemu« ministru?

Od meje. »Slovenci smo srečni in zadovoljni« (dr. Kukovec) ali: kako se pripravljala revolucija med ljudstvom. Takozvani dvolastniki smo si morali z vsoto težavo oskrbeti prolaznice, da smemo obdelovati posestva onstran nove državne meje. Naenkrat si finančni minister izmislil naredbo, da morajo na teh prolaznicah biti tudi slike vsega osobja in baje tudi vprežne živine, ki je opravljena prekoračiti mejo; in čez par dni odmejne straže že ne puste nikogar na ono stran, brez fotografij. Tako se nam zdaj — ker fotografa nismo mogli hitro dobiti sem — poteče cel teden, da ne moremo sejati in delati, ko je vreme za to ugodno, zdaj pa pričakujemo deževje, in tako smo letošnjo žetev morda že opravili. Tako skrbje za prehrano naroda na eni strani brezvestni izvozniki, na drugi pa naši lastni stražarji, a vse pod žezlom naše vlade, ki se ji ne bomo za njeno skrb mogli nikdar zadostno oddolžiti.

Obmejna šiba božja — Wranglovci bodo izginili. Iz Beograda poročajo, da je finančni odbor sklenil, da bodo zloglasni Wranglovci-stražarji naših mej odpoklicani in pride na njih mesto zopet finančna straža. Wrangel sam bo menda začel zopet zbirati svojo razpršeno armado in bo poiskulil kake oborožene korake proti sovjetski Rusiji. No, nam Slovincem pač ne bo žal za Wranglovci, ki so našemu obmejnemu ljudstvu napravili dovolj sitnosti, nasilja in upravičene nevolje. Sam Bog jih skoraj odnesi daleč proč od nas!

Srebrna poroka. V Ormožu sta dne 26. februarja t. l. obhajala srebrno poroko Andrej in Ivana Kovačič iz Dobrove. Č. g. dekanu bodi izrečena prisrčna zahvala za lepe besede, katere so izpregovorili srebrnoporočencema v trajen spomin. Dal Bog, da srečna zakonca doživita zlato poroko!

Umrj je v Dobrenju vrli in daleč na okrog znani, obče priljubljeni župan Jakob Polanec. Star je bil komaj 37 let. Kako priljubljen da je bil, je pokazal njegov pogreb, za kar bodi izrečena zahvala vsem udeležencem ter domačemu organistu za nagrobno. Rajnemu bodi zemljica lahka!

Pozdrave pošiljajo uredništvu »Slovenskega Gospodarja« in »Straže« ter vsem čitateljem teh listov naši vrli mladeniči-vojaki iz Knaževca s prisrčno zahvalo za neustrašen nastop naših poslancev v svrhu izboljšanja razmer naših vojakov, ki služijo tam doli onkraj Save!

V prid Dijaški kuhinji v Mariboru. Mariborski učiteljski in učiteljnice priredijo 1. aprila v Götzovi dvorani koncert. Na koncertu se bo proizvajala znamenita skladba »Vnebovzetje«, katero je uglasbil eden najboljših slovenskih skladateljev — pater franciščan Hugolin Šatner. Cisti dobiček tega koncerta je namenjen Dijaški kuhinji v Mariboru in ga baš radi dijaške podpore priporočamo vsem deželanom.

Stavka krojaških pomočnikov v Mariboru še vedno ni končana in še traja dalje. Stavkujoči krojaški pomočniki zahtevajo 50 odstotno povišanje mezd, dočim jim mojstri ponujajo 30 odstotkov.

Tudi pri nas v Sloveniji na železnicah trli pragi. Pe južni Srbiji in sploh na državnih železnicah se je že zgodilo dokaj nesreč radi preperelih pragov, ki so bili položeni pred 40 leti. Več vlakov je že skočilo s tira. Glede železniških nesreč se dosedaj ni bilo pritožiti na južni železnici, ki je doslej še precej dobro skrbela za popravila na svojih progah. Dne 17. t. m. pa so skočili pri postaji Blanca trije vagoni osebnega vlaka iz tira radi trlih pragov južne železnice. Težkih poškodb ni bilo, le neka ženska in trije železničarji so bili lahko poškodovani. Radi te nezgode pa je bil ustavljen promet na progi Zidamost—Zagreb cela dva dni.

Novo poglavje naše brezglave gospodarske politike! V naši državi imamo nekaj prav dobrih tovarn, v katerih se popravljajo lokomotive in vagoni. Namesto, da bi naša vlada razširila obrat v teh tovarnih, zadovoljila delavstvo, in sprejela v službo nove, spretno delavske moči, je pa dala v popravilo nič manj, kakor 400 naših lokomotiv ravnateljstvu madžarskih državnih železnic. Več sto milijonov dinarjev bo romalo na Madžarsko. Tako skrbi naša sedanja vlada za davkoplačevalce in za delavce.

Izmed vseh pokrajin v Jugoslaviji je najbolj uboga ter pomilovanja vredna Dalmacija. Že večkrat smo poročali, kako obupna lakota in pomanjkanje hrane v Dalmaciji vseh let. Naša vlada nič ne stori, da bi preskrbela gladne Dalmatince s prehrano, ampak le podpira z denarjem divjaške fašiste, ki se trudijo, da bi divjaškim in nasilnim potom pretvorili Dalmatince v centralistične kužke. Povsod po Dalmaciji pašujejo občinski komisarji — demokratje, ki so pri narodu osovraženi do skrajnosti. Povdariti treba, da ni bilo v Dalmaciji občinskih volitev že celih 11 let. Dalmacija je vsestransko in obupnem položaju.

»Agrarna reforma« v Vojvodini. Vojvodinčani pravijo, da je »agrarna reforma« to, kar ovira razvoj poljedelstva in kar v enomer razburja vaški svet. Vsaka stvar, ki jo vzamejo gotovi oblastni organi v roke, povzroča nemir za nemir, zdražbo za zdražbo, na drugi strani pa še večje izkoriščanje. Vse, kar so razni načrti dobrega obetali, se je v rokah raznih nesposobnih in sebičnih ljudi, zavrglo v pravo narodno nesrečo. Iz Banata se čuje, da je mnogo zemljišč neobdelanih, in samo na enem imetju Cekoničevem nad 5000 oralov, ljudje, ki so se na ta zemljišča zanašali, so pa sestradi in še danes brez perišča zemlje. Prebivalstvo iz Šojkaške si želi danes nazaj stare čase in poslali so svoje odposlance v ministrstvo, naj se zemljiška posest vsaj toliko uredi, kot je bilo leta 1868, — če že gospodje ne znajo ali pa nočejo drugače. Odposlanci so se iz Beograda vrnili še bolj pobiti in razočarani kot so prišli. Minister jim ni vedel drugega povedati kot to, da naj čakajo in čakajo, da se del v parlamentu vse uredilo in ko bo »urejeno«, se mora temu vsak pokoriti, — če ne, bo pa ustreljen. Seljaki, ki so prišli iz Beograda, kar verjeti niso mogli besedam, ki so jih čuli. Zlostni se pogledujejo in pravijo: »Madžarji so nam grozili s smrtjo, stiskali so nas, pa vse smo prenašali in pretrpeli. Da se bo to sedaj ponavljalo, si pa nikdar nismo mislili.« O raznih oblastnikih na mestih agrarnih in drugih komisarjev prinašajo listi iz Vojvodine prav značilne opise in črvice. Ta je radikal, oni je demokrat in vsak šuži samo svojim strankarskim pajdašem. Bogatinu, ki pripada isti stranki, kot komisar, se ne vzame, pa če ima še toliko neobdelanega in vse kar se deli, se deli zopet samo po strankarskih zaslugah in potrebah, največji reveži pa ostanejo prazni. Dokler ne bo nepristranskih in osebno čistih in poštenih ljudi na upravnih mestih v teh krajih, ni mogoče, da bi bilo bolje.

Naseljenci ali kolonisti. V današnjih listih čitamo vesti, da se odpravlja večje število Slovencev-Primorcev v južno Srbijo, kjer bodo naseljeni ali

kolonizirani v okolici Prištine, — in ob tej priliki se moramo s posebno bridkosti spomniti na brezbriznost naše vlade za koloniste. Naseliti se dajo v tujih, več ali manj divjih krajih itak samo siromašni ljudje, dobrovoljci, invalidi in begunci, na reveže se pa pri nas prav malo ozira. Veliko zemlje in sicer najboljše, so dobrovoljcem in beguncem dati itak samo na papirju, v resnici pa svojim političnim pristašem po vaseh, ki so že itak imoviti ali pa imajo službe in zemlje sploh ne potrebuje. To se je dogajalo po južni Srbiji in tudi po Vojvodini. Z zemljo so bili obdarovani policaji, zandari, razni pisarji in politični agitatorji, ki so to zemljo za drag denar dajali revežem v zakup. Vlada je mislila, da bo na ta način obdržala svoje pooblaste in pisarje v teh slabih krajih in zato ni hotela ne videti, ne slišati, kako se njeni darovi izkoriščajo, kako se z zemljo, ki je revežem namenjena, trguje in veriži. Lepše kose v južni Srbiji so si pa kar bogati gospodje iz Beograda in iz same vlade — pridržali, češ, to je predobro za delitev, to se ne bo delilo, to si sami pridržimo. — Dobrovoljci in begunci, ki so vendarle pri vsem tem nekaj zemlje dobili, so pa goli in bosi, praznih rok na nje sedeli — brez pomoči in brez kakkega varstva. Nekaterim so dali zemljišča kar v okrajih, o katerih je vlada dobro vedela, da pripadajo Rumuniji. Rumuni so prišli, nagnali so naseltnike, ki so že začeli svoje deleže obdelovati, in ti siromaki se potikajo sedaj kot berači okrog, in niti škoda se jim ne povrne. Če se ta ali oni bolj čvrsto zavzame za svojo državljansko in človeško pravico, ga pa obtožijo in preganjajo kot — komunist. O takih slučajih ve povedati glasilo dobrovoljcev „Nova otadžbina.“ Kakor hitro se revež po stavi na noge — je komunist, če pa tiho strada in umre, ga pa občine v tujem svetu še pokopati nočejo, ker je — tujec. V ministristvu agrarne reforme ni reda in ni čuta za potrebe ubogega naroda in od tod izvirajo vse nezgode naših kolonistov.

Prihodi od trošarine. V mesecu januarju t. l. je dala trošarina v celi državi v skupnem iznosu prihod od 33,440,564 dinarjev. Istega meseca lanskega leta je znašal skupni prihod 21,630,766 din., letos torej za 11,809,794 dinarjev več, to je narastek od 50 procentov. V državnem proračunu je bilo predvideno za eden mesec vsega skupaj okrog 11,298,000 dinarjev, prihodi so pa trikrat večji. Torej več kot pričakujejo, izmolzejo iz ljudstva, pa naj bo trikrat ali desetkrat več — vse je premalo, vse gre in od dneva do dneva se večajo milijardi primankljaji!

Slika iz življenja pravoslavnihih popov v Srbiji po beograjskem listu „Balkan.“ V nekem selu podrinjskega kruga sta bila dva popa: pop Ljuba kot predstojnik, in pop Janko, njemu podrejen. Popa sta se strašno sovražila, da je celo okoliže govorilo o tej mrznji. Stari pop Ljuba umre, pop Janko, ki je s tem trenutkom samostojni upravitelj cerkve in parohije, pa noče pokopati svojega tovariša. Vse se pripravlja za pogreb, pop Janko pa sedi doma in se ne prikaže. Istega dne umre nekemu seljaku hčerka, seljak pride k popu Janku, ter ga prosi, naj pride in vodi pogreb. Pop hoče pokazati svojo oblast, ter vnaprej zahteva 200 dinarjev. Kmet pravi, dam, če je to zakonita taksa, pop pa robato odvrne: «Če ti ni prav, pa zbudi mrtvega popa, da ti jo on pokoplje!» Kmet hočeš, nočeš, plača, in pop obred prav hitro opravi. Ko se vrne, je že cela vas zbrana, da izkaže zadnjo čast pokojnemu popu Ljubi. Pop Janko se zato ne zmeni, doma se mirno vsede in gleda skozi okno. Pridejo ugledni vaški možje, pa ga prosijo, naj vendar pozabi na staro sovraštvo in naj vodi pogreb, ker tudi drugega duhovnika ni daleč na okoli. Pop Janko noče in noče. Ljudje ga prosijo, naj vsaj iz cerkve da vse, kar je za pogreb potrebno, pa pop Janko niti to noče storiti. Odurno jih odganja, češ, moje sovraštvo sega tudi onkraj groba. — Pride njegov sin, prosi, pa vse zastoji. Ker ve, kje je cerkveni ključ, odide, da bi vsaj iz cerkve vzel, kar je za pogreb potrebno. Oče pa zdirja za njim in dolgo sta dirjala krog cerkve. Nazadnje pop sina ujame ter mu s surovo silo strga ključ. — Popa Ljubo so morali brez vseh ceremonij pokopati.

Najvažnejša vprašanja — raznih ministrskih sej so čisto čisto spekulativne in profitarke zadeve raznih izkoriščevalcev, ki imajo zaslonbo ali pa celo pajaša v osebi tega ali onega ministra. Tako so se pred kratkem ministri prerekali po cele ure radi nekega Račiča, ki hoče spraviti med svojo vlast in posest velike državne gozdove blizu Dečan, vredne blizu 30 milijonov dinarjev. Kakor čitamo v nekem beograjskem listu, je bil ta Račič pred kratkem še komit ali hajduk, ima pa zaslonbo Pašičev in Pašič je na tej seji govoril zanj — cele dve uri. Trdil je, da je Račič — «narodnostno zelo zaslužen» in da bi se mu na vsak način morali prepustiti gozdovi. Minister za gozdove in rudnike je pa upogovarjal, sicer ne radi ugleda in koristi države, temveč za to, ker bi rad ta profit kakemu ljubljencu naklonil. — Tako se delal Pašič važne državne reči kar z eno besedo reši, ali pa celo samo pokima in odkima, — za svojega ljubljence pa govori po cele ure.

Požar v Prvi hrvatski štedilni (posojilnici) v Zagrebu. Pred dobrim tednom so nenadoma opazili mimoidoči plamen, ki je buknil iz krova tega lepega poslopja. Redarji so takoj začeli z alarmom in ko je dospela požarna bramba, je bil že ves krov v ognju. Škode bo poldrugi milijon kron. Ko se je ogenj udešil, so se začele obširne in vsestranske preiskave, kako je mogel nastati ogenj. Pri tej priliki so takoj osumili kleparske delavce, ki so že več dni izvrševali popravila na strehi ter pri svojem delu uporabljali tudi luč z bencinom za topljenje pločevine (Lötampe). Mislilo se je, da so bili neoprezni in da so čez poldne, ko so počivali od dela, pozabili gorečo luč na strehi, pozneje se je pa dognalo, da isti dan sploh niso imeli opraviti z lučjo in da so torej nedolžni. Izgleda, da so ogenj neznani storilci nalašč zanetili.

Vendar enkrat ena pametna! Naši ministri so se dolgo časa med seboj prerekali: ali bi naj zopet upeljali takozvani poletni čas, ali ne! Na zadnjem posvetovanju pa se je odločil ministrski svet, da se v naši državi letos ne

uvede poletni čas, ki je povzročal svoj čas toliko upravičene nevolje med kmetiskim ljudstvom.

Železniške proge v Srbiji hočejo spraviti v spekulativne in izkoriščevalne roke. Eden od poštenejših beograjskih listov razkriva nove umazane nakane. ki hočejo izrabiti državno premoženje samo zato, da se par gospodov silno obogati. Snuje se železniška družba, ki se pogaja z beograjskimi oblastniki za celo mrežo železniških prog v Srbiji, ki naj bi postale za dobo 80 let njena popolna last. Na čelu družbe je troje ruskih knezov, a za njihovimi hrbti se skriva pa več ameriških kapitalistov in — tudi naš politični starosta Nikola Pašič, ki pač noče zamuditi nobene prilike, ki obeta dovozi dobička. Družba ima baje na razpolago 18 in pol milijona dolarjev, zahteva pa seveda od naše države z železniško koncesijo vred tudi pristo in neomejeno izkoriščanje raznih zemljišč ter rudnikov. Družbo javno zastopajo ruski knezi — „ubogi begunci“ seveda, ki so že toliko stroškov napravili naši državi, — pogajanja med njimi in našimi oblastniki se vodijo doslej še tajno, a ne smemo se pa iznenaditi, če naenkrat čujemo, da je vse sklenjeno. Saj so naši oblastniki že dolgo časa pripravljali na to v svojih listih, češ, da bi bilo najbolje, dati promet v tuje roke.

Novi parobrodi. Med Zemunom in Beogradom začeta te dni voziti dva nova parobroda Jugoslovske banke. Eden se imenuje «Kosovo», drugi pa «Topola». Prometna zveza je določena po dnevi za vsako uro enkrat sem in tje. Tretji parobrod, ki se te dni preizkusi, bo pa tvoril zvezo med Beogradom in Pančevo. Na vsakem parobrodu je prostora za 59 potnikov.

Zanimivosti iz južne Srbije. Znano Kosovo polje je zelo redko obljudeno in to radi nezdravega podnebja in radi tolovajskih band, ki se neprestano podijo po teh krajih in ogrožajo imetje in življenje prebivalstva. Sedaj se je odločilo večje število primorskih Slovencev, da se bodo naselili na Kosovem polju. Prvi del teh kolonistov je že na potu. Pred dobrim tednom so vdrl na naše ozemlje pri Metohiji albanski roparji, ki so plenili po južnosrbskih krajih. Te roparske tolpe so se lotile naše obmejne stráže, katere so podpirali orožniki in kmeti. Borba z roparji je bila zelo ljuta in je zahtevala 5 mrtvih razbojnikov, ostali pa so zopet pobegnili preko meje v Albanijo.

Radi tatvine kaznovan, a zopet upravnik pošte. Amerikanska pisma, v katerih so bili dolarji, je odpiral in kradel dolarje, pošne pakete si je prisvajal Nikolaj Manojlovič. Njegovemu nečednemu in tatinskemu poštnemu uradovanju so prišli na sled ter ga obsodili na dve leti ječe. Manojlovič je odsedel radi tatvine mu naloženo kazen v Mitrovici. Sedaj pa, ko je prišel iz jetnišnice, je slučajno njegov bivši součenec minister in sicer g. Zarko Miladinović. Do ministra šolskega tovariša se je obrnil kaznjene Manojlovič in ga je res imenoval poštinnim ravnateljem v Srbobranu. Zopetna imenovanja bivših tatov na tako odgovorna mesta, kot je n. pr. mesto poštnega ravnatelja so za nas vse dokaj žalostna prikazen, kakršnih pač nismo vajeni.

V Beogradu vse, v Sloveniji nič! Da se steka ves naš davčni denar v Beograd, dokazuje čudno dejstvo, da naša centralistična vlada zida v eno mer nove državne palače — ne kje na Hrvaškem ali v Sloveniji, ampak v Beogradu. V Beogradu bodo namreč začeli graditi novo pošto palačo s sedmimi nadstropji. Stroški te velikanske palače so preračunjeni na 40 milijonov dinarjev. Zopet nov dokaz centralističnega blagoslova!

Koledarčki KZ so zopet dospeli in se dobivajo ništvu SLS v Celju — Beli vol — po znižani ceni 14.

Pevski odsek izobraževalnega društva v Vojniku priredi na Marijin praznik, v soboto, dne 25. marca ob 3. uri popoldne v dvorani posojilnice v Vojniku igro «Najdena hči». Pred in po igri nastopa mešan zbor. Ker je čisti dobiček namenjen za nove zvonove v Vojniku, se vabite k obilni udeležbi.

Gospodarstvo. Iz vinskih trgov.

V Čehoslovaški so cene v zadnjem mesecu nekoliko narastle, navzilo temu pa vlada v celi vinski trgovini malodane zasto. Po sorti in po kraju se gibljejo cene, med 800 in 1300 č. kron za hektoliter.

V Rumuniji predajajo dobra, fina vina z 11 do 12% alkohola. Hektoliter vina stane 550 do 600 lei. Vlada je dovolila alkoholiziranje vin z davka prostim vinskih cvetom. S tem je pritegnila naše tudi češke trgovce, ki kupujejo v Rumuniji slabša vina s približno 7 do 8%, a jih z dodatkom finnega alkohola dvigajo na 12 gradov. Taka vina pa imajo v Čehom veliko bolj po ceni, nego vina iz drugih držav. Po zadnjih borznih poročilih velja 1 lei = 2,25 K.

Mađarska. Izmed vseh vinorodnih držav trpi vsled vinske krize v največji meri — Mađarska. Trgovcev ni od nikoder; malenkostne količine se izvažajo še v Svico. Radi padca mađarskega denarja bodo vinske cene v tej deželi tokrat prav znatno poskočile. Stagnacijo na vinskem trgu so zakrivila tudi razdrapanje politične razmere, ki pretresajo Mađarsko osobito na mejah napram Čehoslovaški in Avstriji. Casopisi poročajo, da se izlitihotapi iz Mađarske veliko vina v Jugoslavijo, ker so mađarska vina sedaj najcenejša v vsej Evropi. Za slabša vina se plača 1800 mađarskih kron, za boljše pa 2400 do 3800 K. (Na zagrebški borzi je nedavno veljala ena mađarska krona 45 naših para.)

V Avstriji se vinska trgovina slabo razvija; to pa pred vsem radi tega, ker avstr. krona neprestano pada. Kljub temu se držijo cene na sorazmerni višini. Za liter vina z 9—9.5% alkohola se plača 550 do 550 avstrijskih kron. Za vina

z 11% celo 650 do 800 K. Za mlada, spomnimo, avstr. vina se plača 80,000 do 100,000 K.

V Italiji je istotako nastal v zadnjem mesecu neka zasto. Po glasu vinorodnega okoliša in sorti plačujejo za 1 hektoliter 100 do 300 lir. Italija še ma v zalogi kakih 20 milijonov hektolitrov vina. Beia istrska vina stanejo 140 lir, rdeča pa 210 do 220 lir.

Francija. Lanska letina je zaostala za celih 12 milijonov hektolitrov za predlansko letino. Izvoz je slab, domača potreba pa precejšnja. V Straßburgu prevladujejo sledeče cene po frankih: za rdečo 7—8% vino 95—105 frankov, za belo 110—120; rdečo 8—9% vino 105—115, belo 120—130; za rdečo 9—10% vino 115—125, belo 130—140; za 10—11% rdečo vino 150—155, za belo 150—160. — Alzaška močna vina so po 300 do 400 frankov; bela steklenična vina boljše kakovosti pa stanejo 4—8 frankov.

Španija. Cene so čvrste, trgovina pa nekoliko slaba. Temu je krivo dejstvo, da Španija še ni sklenila s Francijo in Svico trgovsko-politične pogodbe. Za hektoliter rezanega vina, rdeči Alicante, 15%, se plačuje 44—46 peseta. V Kataloniji prodajajo 10% na bela vina po 25 peseta, rdeča vina z 12% pa po 24 peseta.

Svica. Cene so nekoliko padle, povpraševanje naraslo, zaloge pa so neznatne. Cene so take: Fendant 1921, izbrano 1.85—2 franka, 1920 stane 1.50—1.80 frank.

Grška. Vina je v tej deželi malo, ker se je izvažalo v veliki meri v Solun in Francijo. 11% Santamaria stane 112—131 lir, 15% celo 145—150 lir. Rdeča kandijska vina plačujejo po 158, samoska pa po 270 lir.

Tovarna modre galice. V naši državi imamo sedaj 4 tovarne, v katerih se izdeluje modra galica. Še le sedaj so začeli misliti, da bi te tovarnice lahko izdelovale več modre galice, kakor so jo dosedaj izdelovale, kajti v lanskem letu se je uvozilo v našo državo 43.224 centov modre galice, koje vrednost je znašala 60 milijonov kron. Ta ogromna svota bi bila lahko ostala v domači državi, ako bi imela vlada kaj brige za naše narodno gospodarstvo.

Sejmsko poročilo. Na svinski sejm dne 13. marca v Mariboru se je pripeljalo 29 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 6—8 tednov stari komad 600—800 K; 3—4 mesce stari 1000—1100 K; 5—6 mescev stari 1200 do 1400 K; 8—10 mescev stari 1600—1800 K. Poročilo mariborskih svinjskih sejmov že nismo dalje časa pri našli, ker sejmov sploh ni bilo radi slinovke in parkljeve.

Živina iz Mađarske. Komisija za vojne odškodnine v Parizu je določila, da nam mora Mađarska v teku enega leta predati 6500 glav goveje živine, 3500 konj in 5000 ovac. Kako se bo oddajala in odpravljala ta živina, se bo te dni določilo v Budimpešti, kjer posluje komisija vseh v vprašanju vojne odškodnine priznanih in upravičenih držav. Pariška komisija je še določila, da se vrši izvoz na stroške mađarske države. — Torej, v kratkem bodo zopet romale komisije iz Beograda po to živino in brez raznih umazanih spekulacij seveda ne bo šlo, ker so te že na dnevnem redu.

Naša brezglava gospodarska politika. Cene za usnje so v naši državi dosegle naravnost nebotično višino. Dan za dnevom se izvažajo iz naše države cele vagone sirovih živalskih kož. Zato se ne prepove izvoz sirovih kož, nam je neumnost.

V državi imamo dovolj tovarne, ki izdelujejo sirovih kož za navadna obuvala, a imamo 22 tovarne, ki predelujejo finejšje kože, zato bi bilo v interesu našega narodnega gospodarstva, da se prepove izvoz kož. V domačih tovarnah primanjkuje sirovih kož, ker se jih preveč izvažajo. Kože, katere izvažamo, se nam v obliki usnja vračajo iz inozemstva za visoke cene.

Cene za jajca. V Mariboru stane eno jajce 4—5 K, v Ljubljani jih prodajajo po 5—6 K, v Celju po 5 K, v Nemčiji na debelo po 2700—2800 mark za 1000 komedov, v Gradcu stane eno jajce 8, na Dunaju pa 10 naših kron. V Svici je povpraševanje po jajcih iz Slovenije zelo živahno, toda izvoz jajc iz naše države v inozemstvo zabranjuje neprimerno visoka carina, za katero dobroto se naj naše kmetice zahvalijo samostojnejem in demokratom, ki tvorijo sedanjo vlado.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zalcu je precej živahno gibanje. Hmelj je začela kupovati Francija, ki je nakupila 200 centov hmelja po 3100 kron za 50 kg in 300 centov po 3400 K za 50 kg. Tudi zunaj na deželi je bila hmeljska kupčija zelo živahna. Hmelj nečeskega izvora so kupovali po 2000 čehoslovaških kron za 50 kg. Na hmeljskem trgu v Norimbergu so hmeljske poskočile.

Lesni trg na Mađarskem in v balkanskih državah.

Ogrska, ki je izgubila vsled mirovnihih pogodb vse svoje gozdove, je navezana sedaj povsem na uvoz lesa iz sosednih držav. Po zimi je vsled neugodnih vremenskih razmer vsa trgovina počivala, sedaj se pa je neznatno oživela, ker so izginili zadnji ostanki ledu na Donavi in na rekah na gornjem Mađarskem, po kojih se je dovažal dosedaj ves les na Mađarskem, ker je to najcenejša pot. Malo življenja na budimpeštanski borzi je prineslo tudi dejstvo, da se je otvoril promet na Donavi do Beograda. Prve pošiljatve lesa iz Slovaške v srednjo Mađarsko so že šle skozi Budimpešto in trdijo, da je po vodni poti prišlo na Mađarsko za prilično 35 milijonov kron različnega lesa, zlasti drv. Vendar pa ovira živahno trgovino z lesom visoko stanje češke krone in češki veletrgovci so sklenili, da bodo odslej sklepali kupčije v rumunjskih krajih, da na ta način omogočijo vsaj deloma kupčijo. Kako si ta način kupčij predstavljajo, pa

seveda niso povedali in če je ta način izvedljiv, je tudi še vprašanje, ker bi na ta način morali uvesti tudi na Češkem kot plačilno sredstvo rumunski lei.

Promet med Madžarsko in Rumunijo je v najboljšem teku in če do jeseni ne pride do političnih zapletov med imenovanimi državami, bodo ogrski trgovci lahko krili vso potrebo na lesu na Rumunskem. Že sedaj so si oskrbele tovarne za polnjenje večinoma ves les, ki ga bodo porabile v dohodnem času, iz Sedmograške in nekaj cvetoča in dinstoja izdelovanja sodov dobiva novo življenje, tako da se bo lahko v letošnjem letu omejil skoro popolnoma uvoz sodov iz Nemčije, ki je še lanske leto poslala skoro 18.000 sodov. Nasprotno celo Italijani so se začeli zanimati za izdelovanje sodov na Madžarskem, kjer je zvezano produkciranje sodov z mnogo manjšimi stroški vsled nizkega stanja valute. Italija namerava dobavljati na Madžarskem zelo poceni sode, ki jih rabi v velikih množinah.

O kaki lesni trgovini med Madžarsko in Jugoslavijo do sedaj sploh še ni mogoče govoriti po krivdi naše vlade. Kar se je dosedaj lesa izvozilo na Madžarsko, je bila pravzaprav samo kompenzacija madžarskim državnim železnicam, ki so v svojih delavnicah popravljale naše vagone in naše stroje. Naša vlada je kratkoma zaprla svoje meje proti Madžarski popolnoma hermetično in kakor se videti, ne namerava istih prej odpreti, tako da bodo druge države izpodrinile našo konkurenco popolnoma. Skoro je tako videti, kakor da bi si naša vlada prizadevala ubiti vso lesno trgovino ne samo z Madžarsko, temveč tudi z drugimi državami. Holandska je v zadnjem času nameravala kriti velik del svoje potrebe na stavbenem lesu v Jugoslaviji, pa umaknila se je zopet iz našega trga. Ker naše tvrdke niso mogle odposlati lesa po preji kot v nekaj mesecih. Zgodilo se je, da so morali Holanci čakati na les, ki so ga kupili pri nas, celo več kot pol leta, ker se naša vlada ni brigala za to, da bi dobila lesna trgovina dovolj vagonov na razpolago. Sicer pa, zakaj bi se vlada za to brigala, ko nič ne nese. Naši trgovini mora zadostovati, da imamo sicer dovolj vagonov, ki pa so po večini neuporabni, ker do sedaj še ni prišlo nikomur na um, da je treba vagone tudi malo popraviti. In zakaj naj bi se vagoni tudi izrabljali. Saj je dovolj, če ima vagone in če isti stojijo neuporabni na različnih hrvaških in srbskih postajah. Naši „ministri-strokovnjaki“ imajo očitno dopadeno nad to zmešnjavo, ker drugače bi bili morali gotovo nekaj ukreniti proti tem razmeram. Do sedaj pa niso niti poskusili izboljšati položaja, vsled svoje nezmarnosti.

Kakor so se Holanci odtegnili, tako se odmakajo tudi Italijani, ker dela naša vlada velike težave pri izvozu. Na Hrvaškem, ki je preje pošiljala ves les skoro na Madžarsko, je kriza v lesni trgovini. Bosna se pa približuje tudi že skoro poginu, po zaslugi naše vlade, ki ne vidi dalje, kakor mlad zajec z repom mahne.

Raziskovanje rud. Ministrstvo za gozdove in rude je dobilo obvestilo od komisij, ki raziskujejo po državi naokrog rude in druge prirodne zaklade, da se se naši izvori natto in v celoti raziskajo naokrog, v Orngori, asiati pa v Hercegovini, v Ponočem polju. Koliko so ti prirodni zakladi, sedaj še ni znano, kdo jih bo dvignil, pa tudi ne. Pri nas imamo že to nesrečo, da se eden del narodnega imetja za drugim spravlja v roke najhujših, po večini celo tujih izkoriščevalcev.

Švicarske tovarne ur, ki so poprej po celem svetu pošiljale svoje izdelke, so se po vojni začele zapirati ena za drugo. Večina je ustavila svoje obratovanje, ker se izdelovanje ni več izplačalo vsled valutnih razlik in raznovrstnih mejno-carinskih in prometnih uredb povojne dobe. Ko so fabrikanti videli, da razne zapreke ne bodo poenjale, temveč še narastle, so se vrgli na druga polja. Tako je ena največja tovarna ur v Chaux-de-Fonds tako uredila svoj obrat, da izdeluje danes lokomotive. Ta tovarna je stopila v zvezo s sovjetsko Rusijo in izdeluje sedaj za njo posebno vrsto dobrih železnih strojev.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 300 do 305, francoski frank stane 28 do 29 naših kron. Za 100 avstrijskih kron je plačati 5, za 100 čehoslovških kron 585 do 610, za 100 nemških mark 125 do 130 in za 100 laških lir 1620 do 1630 jugoslovanskih kron. V Curihu znaša vrednost naše krone 1.60 centima. Od zadnjega poročila je vrednost naše krone ostala neizpremenjena. V gospodarskem oziru drvmu z odprtimi očmi v prepad.

Žlodejeva graba.

Kot rojen Celjan me že od mladih nog najbolj zanimajo „Celjske novice.“ Tako n. pr. me je zanimala vest, da je svojčas mestni sosvet celjski podaril celjskemu odseku Slovenskega planinskega društva v svrhu popravil v „Hudičevem grabnu“ večjo množino lesa iz mestnih gozdov. O tale prešmentana „Hudičeva graba“, saj te dobro poznam, ko sem kot bogoslovec s svojimi večinoma že rajnimi tovariši in prijatelji prav pogostokrat zasedel v n. o. iz katere smo se komaj in komaj zbrali tam doli pri „Pišku.“ V spomin na te izlete je moj že davno rajni svak profesor Kosi zložil dovitno pesmico. Sedaj pa s šalo proči! Moj namen je, razmotrivati upravičenost imena „Hudičev graben.“ Sličnih krajevnihih označb najdemo več. Blizu Dobrne imamo „Teufelsgraben“, „Teufelsmühl-

le.“ A oomačini pa rabijo označbo „Žlodejeva graba“ in „Žlodejev mlin.“ V bližini je namreč neka velika kmetija, in lastniku te kmetije pa pravilo po domače „Žlodej.“ Ta kmetijska hiša ima menda že sto in stoletja mlin v tem grabnu in temu mlinu pravijo ljudje „Žlodejev mlin“, grabi pa „Žlodejeva graba.“ Med temi označbami je pa vendar velika razlika. Nekoč je šel neki duhovnik-domačin iz Dobrne proti „Žlodejevemu mlinu“ z generalštabno karto v roki. Postoji malo ter vpraša mi mnidovega starčka-kmeta: Vi, oče, kje je pa tukaj tisti „Hudičev mlin“? — „Kaj pravite, gospod, da bi bil tu kak „Hudičev mlin“? Tukaj ga ni!“ — „Saj mora vendar biti“, odvrne duhovnik, „saj je vendar tako zapisano.“ — „Ne, ne, pravi kmetič, „tu smo sami pošteni ljudje, tudi ni tukaj hudiča in tudi ne njegovega mlina.“ — „Povejte mi pa, očka, kako se imenujejo te kmetije in ti mlini?“ — „Dobro“, pravi kmetič, „najprvi je „Braunerjev mlin“, potem „Žlodejev mlin“, glejte, tam-le ga vidite!“ — „No, sedaj smo pa že skupaj! Torej tisti mlin tamle je, katerega iščem.“ „Seveda, toda tisti mlin ni „Hudičev mlin“, ampak „Žlodejev mlin“, ne zamerite mi, č. g. župnik, veste, tisti mlin ne bo nikdar „Hudičev mlin“, marveč je bil in ostane še tudi v bodoče „Žlodejev mlin.“ Iz tega je razvidno, kakšen sistem ponemčevanja naših krajevnihih imen je vladal v rajni Avstriji. Iz označbe „Žlodejev mlin“ so napravili „Teufelsmühl“ in take označbe so prišle še celo v generalštabne zemljevide. Označba „Žlodejeva graba“ in pa „Žlodejev mlin“ je torej edino pravilna.

Celjan.

Razne novice.

Stinnes in Rusija. Nemški milijarder Hugon Stinnes, največji bogataš v Nemčiji, se bavi z velikopoteznimi načrti. Ta mož je s svojo delavnostjo, žilavostjo in izrednim pogumom združil ogromni del nemških rudokopov, industrij in obrátov v velike zveze ali takozvane koncerne, katerim načeljuje in jih vodi k raznim ciljem. Sedaj, ko se na vseh sestankih evropskih državnikov govori o gospodarski obnovi Rusije, si je ta človek izmislil ve lik načrt. Kakor znano, mora Nemčija odplačevati zavezniškim velesilam milijardne odškodnine v zlati vrednosti. To odplačevanje pa je Nemcem kljub velikemu bogastvu Nemčije jako težavno. Nemška industrija se bori z velikimi težkočami: deloma ti primanjkuje cenih surovin, najbolj pa pogreša živila in kruh za svoje delavstvo. Hugon Stinnes je prišel po dolgem razmišljanju do zaključka, da bi se izkoriščanje onemogle Rusije sijajno izplačalo. Stinnes hoče v Rusiji graditi velike tovarne, rudnike, železnice itd., kot odškodnino za ta dela in material pa bi morali Rusi za gotovo dobo prepustiti Nemcem izkoriščanje rudnikov, vodnih sil in poljedelstva. Na ta način bi Nemčija, zlasti nemška industrija, prišla do potrebnih surovin in živil, Rusija pa bi se obnavljala v gospodarskem oziru. O kakem izžemanju Rusije tu ne more biti govora. Rusi sami so danes gospodarsko tako uničeni, da nimajo sredstev za dviganje svojih podzemskih zakladov. Na ta način bi Nemčija lahko izkoristila vse svoje obveznosti. Političen cilj Stinnesov pa je ta-le: prisiliti Rusijo, da stvari z Nemčijo „Evropske združene države“, v katerih bi igrala Nemčija prvo vlogo. Ako bi Nemčija to dossegla, potem bi se popolnoma osvobodila iz klešč antante. Na suhem bi razpolagala z ogromno vojno silo (če bi bilo treba, op. ur.), a na morju bi ji nobena blokada nič ne škodila, ker bi imela v Rusiji neizčrpne vire živeža in vseh drugih važnih potrebščin.

Glad v Rusiji. Listi poročajo, da je vsled lakote pomrlo od 1. decembra 1921 do 15. februarja 1922 nad pet milijonov ljudi. Vse ljubljanske politične in nepolitične organizacije — izvzeti so policajdemokratski batinaši — priredijo v nedeljo sestanek za odprmo gladnim Rusom.

Orkan v angleškem kanalu. Preteklo sredo je razsajal v Atlantskem oceanu, pred vsem okrog Anglije, zlasti pa v takozvanem „Kanal la Manche“, ki loči Anglijo od kontinenta, tako silen orkan ali vihar, kakoršnjega se ne najde zabeležene nikjer v zgodovini. Orkan ni prišel nenadoma, kajti že ob 4. uri popoldne se je pojavil krog otočja Scilly. Meteorološka postaja na teh otokih je zaznamovala brzino 108 milj v uri. Velika sreča v tej nesreči je bila, da je orkan na odprtem morju mnogo huje razsajal, kakor okrog Anglije. — kajti sicer bi bila škoda, katero bi bil povzročil na suhem nepopisna. Parnik „Pas de Calais“, ki je imel na krovu 87 potnikov, je bil ves čas, dokler ni priplul v luko Dover, v veliki nevarnosti. Visoki valovi so butali v zidovje, tako da se je parnik nahajal v skrajni nevarnosti. Vsako rešilno delo bi bilo brezuspešno, kajti vihar je premetaval težke motorne čolne, kakor da bi bili iz papirja. Od vseh strani so prihajali v angleška pristanišča obupni kliči na pomoč od parnikov, ki so se še nahajali na morju in bili kot igračke v oblasti orkana. V pristanišču v Doveru se je odigral razburliiv prizor. Komaj ko je moštvo še pravočasno zapustilo neko bojno ladjo, ki je bila tamkaj zasedrana, že jo je orkan odtrgal od sidra in jo s tako silo treščil ob nasip, da se je razletela kot kaka posoda iz porcelana, če jo vržeš ob kamen. — Parnik „Limoges“ je venomer klical na pomoč, nahajal se je komaj 15 milj južno od Deal. Toda ko so spustili v morje rešilni motorni čoln, ga je vihar treščil ob skalo, da se je razbil. Usoda par-

nika še pa ni znana. Parnik „Cristo“ je treščil ob neko barko, oba sta bila razbita, moštvo je pa utonilo. Tudi več rečnih parnikov, ki so se nahajali v vedovju in v londonskem pristanišču, je bilo razbitih. Razburkano morje je nudilo mozeg pretrusajoč prizor. Valovi so treskali ob kamenito zidovje in metalo je cele piramide morskih pen čez obzidje. Več parnikov je odtrgalo in treščilo ob pristaniško zidovje, zopet druge barke in parnike so pa morski valovi kar požrli. V Brightonu je orkan povzročil veliko škodo. Več poslopj je bilo porušeni in orkan je odnesel skoro vse strehe v gornjem delu mesta. Telefonske droge je prevrglo in brzojavni in telefonski promet je bil za dalje časa ukinjen. V bližini Folkestowna je orkan razsajal tako silno, da je prevrgel skoro vse dimnike, izruval drevesa in razbil vse šipe na oknih. Število človeških žrtve je zelo veliko, škoda pa, ki jo je povzročil ta orkan, ki nima primere v zgodovini, pa znaša na milijarde.

Najstarejše slike apostolov najdene. Nedavno so prinesli rimski listi zanimiva poročila o izkopanih, ki so jih našli v Rimu, v mestu, ki je največja zakladnica za starinoslovce. Sloveči rimski arheologi Lanciani, Paribeni in dr. Bendinelli so razkrili veličastno katakombo iz 1. stoletja po Kr. r., kamor so se zatekali prvi kristjani in kjer so tudi opravljali svoje molitve. Na stenah te katakombe se nahajajo slike, ki so neprecenljive zgodovinske važnosti in vrednosti. Dognalo se je, da so slike na teh stenah, ki predstavljajo 12 apostolov, prve in najstarejše, ki predstavljajo življenje 12 apostolov, kajti vse dosedaj najdene slike so iz poznejše dobe, nekako iz 4. stoletja po Kr. r. Te slike so pa najmanj 200 let starejše. Nekateri starinoslovci so mnenja, da so bile te slike izvršene že začasa, ko so apostoli še živeli, toda osebno sem mnenja, takopravi Lanciani da so te slike iz 2. stoletja, kajti nekateri najdeni kamni so označeni z imenom Domitia Lucilla, ki je bila mati Marka Avrelija, z letnico 137. Slike apostolov na stenah teh katakomb so prav gotovo iz 2. stoletja. Značilno je, da je slikar naslikal te slike v takih scenah, kakor se mu je zdelo potrebno, da se izogne zasledovanju paganov. Osebe apostolov so na teh slikah naslikane v oblekah, kot da bi bili pagani, dočim ni nobenega dvoma, da so bile te slike namenjene za kristjane in da predstavljajo razmere prvih kristjanov. Ena slika n. pr. označuje Kristusa, oblečenega kot pastirja, kako ga častijo njegovi učenci, zbrani okrog njega, toda ti učenci niso naslikani, kot da bi klečali in kleče molili, — marveč so naslikani kot stoje, roke kvišku moleče, kakor so pagani častili svoje bogove. Te slike so prve, ki predstavljajo apostole in so tudi umetniško na zelo visoki stopnji ter zelo zanimive. Slikarstvo je bilo že pri prvih kristjanih visoko razvito. Sploh so bili Rimljani večji umetniki v slikarstvu nego v kiparstvu. Te slike so izborno ohranjene ter v tehničnem in umetniškem oziru naravnost nepresegljive. Obleka na apostolih je res spretno drapirana, obrazi izraziti, vsa črna se zelo lepe. Med slikami, ki predstavljajo apostole in ki so izborno ohranjene, se nahaja slika, ki predstavlja sv. Petra in Pavla. Ze vsled tega so zelo zanimive, ker niso izvršene v konvencionalnem slogu, katerega smo navajeni iz umetniške dobe prvih kristjanov, ampak so popolnoma realistične. Če bi te slike tudi ne bile izgotovljene, za časa ko so še živeli apostoli, jih je vendar moral ustvariti umetnik, ko je imel še natančno ustmeno sporočilo, kako so izgledali ti apostoli, torej v dobi, ko je še bil spomin na apostole svež. Apostoli so umrli nekako v prvi polovici 1. stoletja, slike so pa bile ustvarjene v prvi polovici 2. stoletja.

3 milijone brezposelnih. V Angliji imajo blizu 3 milijone brezposelnih. Vlada si sicer prizadeva omiliti bedo brezposelnih, toda vse skupaj ne pomaga nič, kajti število brezposelnih narašča od dne do dne. Isti pojav vidimo v Ameriki, v Švici in v Italiji. V Ameriki je vsled brezposelnosti v lanskem letu izvršilo samomorov 20.000 oseb, v Švici, kjer imajo nad 100.000 brezposelnih, 3000 oseb, v Italiji, kjer je 1 in pol milijona brezposelnih, je izvršilo samomor vsled brezposelnosti 18.000 oseb.

Prehrana živine v Dalmaciji. V hrvaških listih čitamo sledeče poročilo iz Benkovca (Dalmacija): „Drobnica, zlasti ovce in koze, nam ginejo zaporedoma. Vsak teden pogine v enem hlevu po 6 do 11 glav živine vsled pomanjkanja krme.“ — Današnja slika uboge in izčrpane Dalmacije je res nad vsa žalostna: narod strada, živina gineva in oblasti v občinah je v rokah batinaških (vladnih) komisarjev, v mestih pa divjajo razni smrkolini, ki se zbirajo kot „Jugoslovanski napredni nacionalni omladinci“ pod zastavo divjaškega nacionalizma. Hrvatsko prebivalstvo se trese, v večni nevarnosti, pred fašistovskimi tolpami, ki uničujejo v imenu Pribečičevega „narodnega edinstva“ imetje lastnih sodržavljanov. Za podpore tem razgrajcem ima Belgrad obilo denarja, da bi se pa vlada v prvi vrsti pobrigala za prehrano bedne Dalmacije in drugih pasivnih krajev naše države — tega najbrže ne bomo dočakali! Pravijo, da ima vsaka latina dva konca. Prišel bo čas, ko bode ljudstvo samo obračunalo s tistimi, ki gazi nje-govo vojo in se muv bedi še rogajo.

„Sekserja“ — staro železo. Mesca aprila bodo potegnili na Čehoslovaskem stare, železne 20 vinarske novce iz prometa. V Pragi že imajo zbranega tega starega denarnega železa 200.000 kg. Kakor hitro bo potekel rok za izmenjavo železnih „sekserjev“, bodo ti novci proglašeni na Čehoslovaskem za staro — ničvredno železo. Ako se bo pa komu posrečilo, da jih bo ponesel preko čehoslovške meje, bodo pa zopet dobro plačilno sred-

stvo v: Avstriji, Madžarski ter pri nas. Čudna je usoda železnih »sekerjev«.

Dopisi.

Sv. Peter pri Mariboru. Pred kakimi 20 leti je prišel v Maribor cirkus Buffalo Bill. Tiste dni sva se mudila z ženo v mestu po opravkih. Radovednost je tudi naju premagala, zato sva si ogledala celi ameriški dirindaj. — Največ pozornosti so vzbujali Indijanci s svojim nečloveškim kričanjem in s svojim perjem, ki so ga imeli natakne-mega od nog do glave. To perje je bilo za naju uganka; to sva vedela, da jim zrastle in, njsva pa vedela, ali so si Indijanci vtaknili perje kar v kožo ali pa so si na kak indijanski način prilepili perje. To je bilo pred kakimi 20 leti. Nedavno pa sem dobil slučajno v roke najbolj trezni list, kar jih premore Evropa (Indijanci imajo bojda še bolj treznega) to je »Kmetijski list«. V njem sem našel slučajno dopis iz St. Petra. Pogledam, gledam, strnim in začnem se čuditi. Toliko zaslug, koliko si jih lastijo samostojneži za našo občino, si jih niso priborili vsi župani in odborniki, ki so kdaj živeli in delali v naši občini. Nehote sem se spomnil na Indijance in njih perje. Mej kuš, skoraj za las so podobni naši samostojneži Indijancem. Ali nimajo tudi samostojni strici natakne-nega vse polno perja od nog do glave — z edinim razločkom, da je samostojno perje pavovo! Prave srake jih ne prekosijo. Koliko pa je pri njih neumnega kričanja in hvalisanja, to pa preseda tudi najbolj zdravim želodcem. No, mi jim pustimo njih veselje, saj so tudi Indijanci ponosni na perje, čeprav ni zrastle na njihovi koži, samostojni pa si morajo svoje zaslugе izmisliti, ker jih v resnici nimajo. Če bi Indijanci izvedeli za »Kmetijski list«, bi si ga nemara takoj naročili, in samostojna stranka bi se okrepila. Sicer pa imajo naši samostojneži že precej indijanskih navad. Indijanci znajo potegniti človeku kožo z glave, samostojni voditelji pa potegnejo kar celo kožo s telesa — z davki in sličnimi dobrotami. Živijo »samostojni Buffalo Billi«.

Svečina. Minulo nedeljo nas je obiskal slabostojni Mermolja, da bi nam sporočil o raznih »dobrotah«, s katerimi nas obdaja Samostojna iz Beograda po celi kraljevini. Shoda seveda ni upal poprej javno razglasiti, ampak je po službi božji naznanil ljudem, da bi jim rad nekaj povedal v gostilni. Nekaj jih je res šlo z njim in predvsem nekaj žensk. Pa še ti pičli poslušalci niso šli z Mermoljo, da bi poslušali njegovo politično »modrost« in izdajstvo slovenske samostojnosti, ampak, da so mu izprašali vest: Koliko je odpadlo v njegov žep pri Puceljevih nemških volih, ker se je ravno on najbolj branil pregleda te trgovske pogodbe. Mermolja ni tozadevno prinesel nobenih dokazov, s katerimi bi bil opral Pucelja, sebe in celo Samostojno; ampak je grozil ženskam, ki so mu klicale v spomin nemške vole, s sodnijo. Drugo poglavje Mermoljeve javne izpovedi v Svečini pa so bili naši rekruti, za katerih usodo se je v zbornici tako lepo zavzel Jugoslovanski klub, a je ravno on Mermolja očital poslancu Brodarju, da poročila naših rekrutov o njih žalostni usodi niso istinita. Na te točke je Mermolja samo debelo gledal, a nič odgovarjal. Mer-

moljev shod v Svečini je pokazal temu slabostojnemu nadležu, da je ljudstvo ob meji že davno spoznalo samostojno izdajstvo in slabostojna davčna bremena. Pripomniti pa moramo, da je pripeljal Mermolja na shod šentjurski šolnik Robnik, ki je dopisnik Novačanove »Nove vasi«. Dr. Novačanu bi kot glavnemu zemljoradniku v Sloveniji svetovali, naj bolje kontrolira svoje zaupnike, da ne bodo pomagali samostojnim, ki so največji nasprotniki zemljoradnikov, na shodih. Šolnik Robnik je tič, ki poje, če treba po slabostojnih notah, ali pa žvižga tudi za zemljoradnike in jim prisega zvestobo. Robnik je značaj, kakor jih lahko najdemo samo med slovenskim naprednim šolništvom.

Svečina. Na naše Jožefovo žegnanje je prišel poseben sejmski medved, vodja cirkusa pa je bil šentjurski nadučitelj Robnik, ki zadnji čas vodi Mermolja v okolico na shode. Sicer je on »nadstranek«, a to ga ni motilo, da ne bi bil organiziral šentjursko samostojno nemškutarijo. Spominjamo se še tudi, kako je svojčas v Šentjuru na dr. Jankovičevem shodu ogorčen rgnel zoper zlorabo vere, ker so tamkaj o priliki misijona kramarji prodajali podobice in igrače. Zdaj je pa ta veliki značaj svoje mnenje že spremenil ter tudi sam zlorablja cerkveno žegnanje in ob tej priliki havzira s samostojno robo. Smo pač značaji prve klase.

Selnica ob Dravi. V Mariboru je bil shod za pravni prepoved ljudstva. Poročevalec govori o vedno novih gostilnah in vpraša, kdo daje dovoljenje za to? Vprašate kdo? Vojvoda naših samostojnih in njegov zvesti oproda ki zna za vse druge skrbeti, sam zase ne, sta tudi bila na znanem Puceljevem shodu v Slov. Bistrici. Ne mislite pa, da sta šla tja samo iz navdušenosti za Pucelja in stranko. Zajec tiči v čisto drugem grmu. Gospod vojvoda je kupil v Selnici hišo, a hiša sama nič ne nese, zato bi dobil rad dovoljenje za gostilno, in to dovoljenje naj bi mu izposloval gospod minister Pucelj. Odtod ta navdušenost. Pri tem smo se nehote spomnili na drugo potovanje — tudi k ministru. Bivši SLS gerent je potoval v Ljubljano k ministru Roškarju, ki se je takrat tam mudil. Obiskal je

tam razven ministra več veljavnih mož, da bi izposloval podporo za selniški vodovod. Ljudska stranka za obče boristni vodovod — samostojni za gostilne, to je celi program.

Sv. Lenart nad Laškim. Ker imaš ti, dragi naš »Slovenski Gospodar«, tudi v naši okolici nekaj naračnikov, upamo me dekleta, tja nam uro-ništvu dovoli malo prostora v svojem listu. Senti-lenartski slabostojneži so nas v umazanem listu »Domovina« robato napadli, a ker se jim ne pusti-timo zasmehovati, jim odgovarjamo: Samostojne-ži! Belgrajski uradnik z metlo nam je vsač in se nam zdi: naravnost potreben, da bi prišel s svojo metlo in pometel še tisto peščico samostojnežov v smetišnico. V svojem dopisu ste se sicer polnili s hili, da rasete kakor gobe po dežju, a kakor go-ba hitro zraste in zopet hitro usahne, tako bodo kmalu usahnila in izginila vaša izdajalska stran-ka. Samostojneži! Skrbite predvsem za svojo m-sodo, nas klerikalne device pa pustite v miru, saj kakor vse izdajice, čaka tudi vas prebridka usoda, ki je zadela vašega patrona Iškarijota, in ti slabostojni »fantek od fare«, ker me klerikalne de-vice potrebujemo tudi kakšnega zastopnika v Bel-gradu, bomo, kadar bo ženska volilna pravica sto-pila v veljavo, mesto g. Krajca rajši tebe izvo-lile za poslanca in ti nadalje častno ime: »Posta-nec starih devic«.

Rače pri Mariboru. Da je bil rdeči Koban raz-rešen občinskih poslov, nam je znano, pa čudno se nam zdi, da naziva dopisnik g. Baumana v o-klepaju kot pristaša socijalnodemokratske stran-ke, ko pa edino v njegovi gostilni v Račah vidi-mo naše liste na razpolago. To vemo, da ravno

Lepo posestvo na prodaj, njiva, travnik, Ludovik Lefanik, kmet v Stodencih. 210

Vabilo. Kmetiška hramilnica in posojilnica v Hočah r. z. z. n. s. ima v nedeljo dne 2. aprila 1922 ob pol 9 uri svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Zapisnik zanjega obsega zbor se pregleda in odobri. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Nadomestna volitev nadzorstva. 5. Nadomestna volitev nadzorstva. 6. Sklepi zborstva. K obilni udeležbi vabi odbor. 217

Štore pri Celju.

V nedeljo dne 26. marca 1922 priredijo tuhašnje slovesne kato-liške organizacije v zgornjih pro-storih gospoda Ivana Krajca cel-danski poučni tečaj s sledečim sporedom: Dopoldne od 9. do 10. ure kmetško vprašanje, od 10. do 11. ure delavsko vprašanje, od 11. do 12. ure zadržalske. Po-poldne od 8. ure na prelo pa dru-štvena izobrazba. Poučevali bodo poučevalci o slovenske krikanske socialne vzoze. Moške in žene, mladeniči in dekleta, brez razlike stanu udeležite se tega zelo va-nega poučnega tečaja v obilnem številu!

Firma Jos. Vuk, Zavrč, 15. let star močen sprejme učence s dobrih izpričevanj in pošteni-h staršev v trgovino s mešanim bla-gom. 208 | dobi pri meni. 1—5 216

Najboljši postranski zaslužek!

Nabirajte divje rastoče zdravilne rastline (listje, cvetje in korenine). — Natančnejša pojasnila daje

G. HOFFMANN & COMP. Maribor, Kopitarjeva ul. 11 (Wielandgasse).

Vinogradniki pozor!

Naslanjam, da te imam nekaj tisoč trt smaralce na prodaj ceno 2 K, kdor se želi kaj kupiti naj nemudoma naroči, sicer bo vse razprodano. Tone Zagoršek, trtničar v Dornavi pošta Moškancij. 211

Sadna dnevesa

Kot renski bobovec, mošančke, rožmarinke, kalbiler in hrške ravno kar došla ter se dobijo v Mariboru, Ruška cesta 15. Tisti kateri so drevesa že naročili, naj pridejo takoj ponje. 120

Gonilni jermeni iz la usnja za tovarne, mline, žage in poljedelske stroje v vsaki Strini v zalogi pri Iv. Kravcu, Maribor Aleks. 19. 218

Krojaškega pomočnika sprejme J. Partl, krojaški mojster v Su-dobici Aleksandrova cesta 1. pri Mariboru. 209

Malo bišo do 10000 K želim kapiti ali vseti v najem. Naslov v upravlštvu 1—2 212

Cerkveno vino v Framu se bo na draž-bi prodalo v četrtak 6. aprila ob 10. uri s jutraj pri cerkveni kleti. 214

Malo posestvo se prodaja Ruše št. 92. 204

Spreten trgovski pomočnik s dobrih izpričevanj se sprejme takoj pri tt. E. L. Suppanz, Pristava, Štajersko 215

Kontoristinja

18. do 30 let stara, večša slo en-skega, hrvatskega in nemškega jezika izke lesna trgovka Ilija Predović, Fram, Štaj. Stanovala je in hrana, a plača po dogovoru. Pisemne ponudbe na Ilija Predović Varadiv, Medjimurska cesta 3 ali Fram št. 10. 1—205

Zanesljiv h.a. ec k enemu konju in krai-tna za vsa domača dela s veličnami ispričevanj se sprejme. Plača 4—500 K. mesečno. Jos. Petrič Bečica ob Paki. 1—2 197

Sv. Ilj pri Velenju. Ta se vrši na Cetni pon-dajek t. j. 3. aprila. Odkitki in ki in kramarji sejem. Prodajalec in ki-lugi pridite v obilnem številu! 206

„CROATIA“ Zavarovalna zadruga v Zagrebu.

dovoljuje si naznaniti, da je otvorila za področje bivše Stajerske in Prekmurja glavno zastopstvo v Mariboru in je imenovala svojim glavnim zastopnikom gosp. STEVO TONČIČA, špediterja v Mariboru. — Pisarna se nahaja v Mariboru, Cafova ulica 2. — Zavarovalni oddelki: Požar, nezgode, vlom, življenje, trans-por, blagovnih in denarnih pošiljatev, steklo, toča. — Sprejme se več sposobnih in zanesljivih akviziterjev pod ugodnimi pogoji. Sprejme se takoj tudi praktikanta.

Na debelo!

Na drobno!

Poskusite kupiti

dobro surovo in žgano kavo, sladkor, vse vrste moke in riža, svinjsko mast, bučno in fino namizno olje, domačo slivovko, rum, fini špirit (vinski cvet), fini konjak, kekse, čokolado, kakao, orehe, bosniške češplje, sardine, Maggi v steklenicah in kockah, sveče, razna čistila, barve za obleke, vinski kis, kisovo kislino, galico, žveplo, ličje (rafjo) in vse drugo špecerijsko in kolonijalno blago v trgovini

Miloš OSET

MARIBOR, Aleksandrova cesta št. 45
nasproti glavnega kolodvora. Telefon 15.

Cene zmerne!

Postrežba točna!

POZOR!

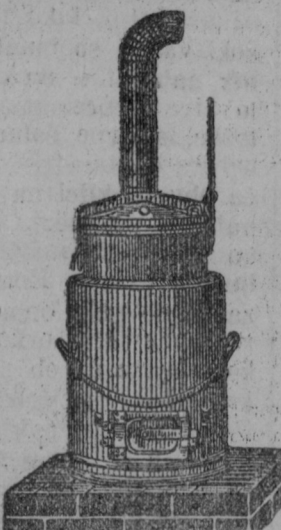
Skladišče poljedelskih strojev prvovrstnih tovarov kot Umrata & drug, Bubna, Mayfarth & drug, Dunaj, Wichterle & Kowarik, Prostejov, Titania, Wels i. t. d. se nahaja pri trvdki

IVAN HAJNY

MARIBOR, Aleksandrova cesta 45

nasproti glavnemu kolodvoru ter priporoča:

vitel s pripravo, mlatilnice, žitne čistilne mline, trijerje ali od-biralnike, slamoreznice za ročni ter pogon na vitel, sadne mline, grozdne mline, stiskalnice, reporeznice, drobilne mline za izde-lovanje vsakovrstne moke, koruzne robkarje, sesalke in pocin-kane cevi gnojnične črpalke, Sackove plugje, izborna pocinkane brzoparilnike v velikostih 50 do 120 l, brzoparilne lonce, mlečne posnemalnike. Oskrbim tudi prvovrstne slamorezne nože. Po-pravilo raznovrstnih strojev se izvrši dobro in zanesljivo. Po-strežba točna in solidna. Stevilna pohvalna priznanja na raspo-lago! Zastopniki se sprejemajo.

Dežne plašče

Klobuke

perilo

čevlje

dokolenice (gamaše), obleke, dežnike, palice, tržne torbice, potovalne košare, ročne torbice, motvoz (špaga) nudi v veliki izbiri, po solidni ceni

JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Pozor! SEMENA Pozor!

vseh vrst zanesljivo kaljiva ter prave voščene sveče, galico in vse špecerijsko blago najee-neje pri trvdki 1—10 200

I. DEČKO, Celje, Glavni trg 10

tla farne cerkve (prejo Milan Hočevar) podruž-nica Ljubljanska cesta št. 4.

Istotam se kupi vosek, laneno seme ter sploh vsi deželni pridelki po najvišji dnevni ceni.

Pozor! Zidarji in tesarji

se sprejmejo za stalno delo k najvišji mezd, določeni od »Zveze industrijcev v Ljubljani«. — Prenotišča v barakah zagotovljeno.

Mestni stavbenik RUDOLF KIFFMAN Maribor, Melje.

GRADBENI MATERIAL

in sicer: opeka, vrata, okna i. t. d. na prodaj od de-molacije hiše v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 6 od 20. t. m. naprej.

Jugoslovansko inženirsko podjetje v Mariboru, Vetrinjska ulica 30.

Po najvišji ceni prevzame na vsaki postaji in plača tako-kostanjev les :: **Franc Kupnik,** Kostričniška Slatina, Podplat pri Rogatcu.

zato, ker si ni hotel nadejati Samostojne in voliti velikih demokratov, pardon, policajdemokratov in slabostovnih.

Leskovec v Haložah. Dne 2. t. m. je tukaj dokončal, okrogel in tolažil sv. vere, svoje mlado življenje občinski predstojnik in posestnik Martin Habišanič v 41. letu svoje starosti. Rajni je bil več let tajnik vseh štirih občin tukajšnje župnije, pri zadnjih občinskih volitvah pa je bil izvoljen za župana leskovske občine, kar priča, da je užival veliko zaupanje pri ljudstvu. Z njim je izgubila domača pridnega moža in skrbnega očeta, sorodniki, sosedi in znanci blagega prijatelja in zvestega svetovaleca, občina dobrega in zastopnega gospodarja, župnija pa zvestega župljana. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb, ki se je vršil v nedeljo, dne 5. t. m., ob 10. uri predpolno. Razum domačih župljanov so prihajali ljudje iz raznih sosednjih župnij, celo iz Ptujja in Maribora v tako obilnem številu, da take udeležbe tukaj nihče ne pomni. Nad tisoč ljudi je nepozabljivega Tineka spremljalo na zadnjem potu. Pogreb je vodil zraven domačega g. župnika vojni kurat iz Ptujja g. Ivan Miakar, kateri je pri odprtem grobu govoril v slovo. Z ganljivimi in srce pretresujočimi besedami je zarosil oči vseh navzočih, posebno pa se je zaslislalo glasno in splošno ihtenje, ko je govornik klical vsi štiri nedorastle otroke in je vabil, naj še enkrat pogledajo telesne ostanke in novi dom svojega blagega očeta ter je opominjal na zadnje očetove besede, da naj pogosto prihajajo na njegov grob, saj je mimo pelje pot v cerkev in šolo ter pridno sadijo cvetlice, ki ne venejo, ampak cvetlice skromnih, otročjih molitev. Lahka mu bodi domača zemlja, ki je bila nekdanj last njegovih starejših in naj počiva v miru.

Ptujska gora. Bilo je mesca prosinca, ko smo na Ptujski gori licitirali Trellakovo hišo. Ta mož seveda ni bil ravno največji prijatelj jugoslovanske misli, zato jo je pač urnih korakov popihal — čez granico v Nemško Avstrijo. Bog ž njim! Njegovo hišo pa je prodal mesto njega notar iz Ptujja.

ja. Kupi jo je nek orožnik Jenko iz Kranjskega. Bil je čisto vesel, da je to hišo dobil v svoje roke. Radi tega pa je bil tako razsipek, da je dal povsod za pijačo. Gorci pa seveda radi pijejo, tudi za stonj, če se da. Kdo bi pa ne, osobito dandanes, ko je vino tako drago! Posebno fletno pa je bilo v gostilni Janke ali pravzaprav Horvat. Sicer pa je to postranska stvar, glavno je pač, da smo bili dobre volje. Bilo nas je precej. G. kupec Trellakove hiše je dal za pijačo. Peli so fantje v drugem kotu. Mi pa smo tudi peli. In ko smo hoteli zapeti — „Hej Slovani“, smo rekli fantom, naj utihnejo. Gostilničar jih opozori, naj se odkrijejo. Nato pa vsi vstanemo in se odkrijemo, le stari gospod Janez, največji gorski jugoslovani, pa se ne odkrije. Gostilničar mu vzame klobuk z glave. Ko nehamo peti, ponvalimo gostilničarja, da je prav storil, toda g. Janez je hud nad gostilničarjem, da se ga je drznil odkriti. Rentači in huduje se nad njim. Toda ko je uvidel, da smo drugi proti njegovemu nastopu, vzame klobuk in jo urno popiha domov. — Da bi pa zabrisal svojo blamažo in netaktnost, pošlje velikana sina medicinskega, da bi ta reč razčistil. Zanj se pa nikdo niti zmenil ni, edino g. Repa ga malo tolaži pri vratih. Mi pa smo se mirno zabavali. Ravno tako je bilo, pa nič drugače. Gostilničarju pa je bilo tesno pri srcu, češ, — kaj če je g. Janez hud nad njim in bi ga kje ovdil! Daneš je stvar zastarela in tisti gostilničar je pa tudi prodal vse skupaj, hišo in posestvo in odide od nas. Skoda! Saj naš g. Janez pa ostane, pa tisto si naj nikar ne domišljuje, da bo fajmošter in župan ter vsa Gora tako plesala, kakor bo on žvižgal. Oče Peče, tudi na Gori je nekaj poštenjakovičev, ki ne bodo nikdar piskali v vaš rog, čeprav jim po sili naročujete „Kmetijski list“! — Zdravo!

Mozirje. Odkar je imel Drogenik shod v Mozirju, se samostojneži sramujejo „Kmetijski List“ sprejemati na pošti; dobivajo ga kar na debelo pri gospodu Miklavcu v Mozirju.

Sv. Križ tik Slatine. Pri nas se je število naročnikov „Slovenskega Gospodarja“ pomnožilo. La

ni je bilo naročnikov 50. Letos pa čez 160. „Glasnikov najsv. Src“ je bilo lani 98, letos pa 190. Z agitacijo je pridno delovala dobro organizirana Dekliška zveza in Marijina družba. Naši križevski samostojci že tudi molijo konfiteor ter se z nepopolnim kesom obračajo h Kmetijski zvezi. Ti veliki davki majhne pravice in stroge postavbe, ki jih mora ubogo kmetško ljudstvo prejemati dan na dan vsled slabih volitev, mora človeka prignati, da vidi pravo luč. Komaj že čakamo novih volitev. Pa kaj, ko se naši beograjski samostojci bojujejo za svoje stolce, ker vedo, da z novimi volitvami bo propadla njihova stranka ter odcapljala k večnemu počitku. V prihodnjih volitvah pa zahtevamo me žensko volilno pravico. Vsak delavec se veseli svojega plačila. Me pa hočemo imeti svoje plačilo zato, ker smo pomagale s podpisom sestaviti Jugoslavijo, da dobimo volilno pravico. Me jo zahtevamo, jo hočemo in moramo dobiti. Z vami, ubogi samostojci, pa žalujemo, ker se vam je tako zgodilo, kakor tistim zapeljanim dekletom, ki poje ptičica o njih: Dekličice, noričice, ki fantom vse verjameste itd.

St. Vid pri Planini. Pri nas je umrl priden mladenič in član tukajšnjega Orla Janez Vertačnik. Bil je ponižnega in priključnega značaja. Vsakdo ga je spoštoval zavoljo njegovega lepega in čednostnega življenja, kar je pričel tudi njegov pogreb. Orli so mu v znak bratske ljubezni poklonili dva krasna venca in mu zapeli gniljivo nagrobnico „Nad zvezdami“. Teško te bomo pogrešali dragi Janez! Prosi pa ljubelega Boga, naj nam več takih značajev da, kot si bil ti. Na svidenje nad zvezdami.

Dobiček ima

kdor kupuje pri tvrdki Franc Mastek v Mariboru na Gavnem trgu št. 16. Kdor se še ni preprčil, naj si ne pozabi ogledati najbogatejše zaloge vsakovrstnega sukna in platna in videl bo, da kupi res najceneje in najbolje.

Zelo prijetno pri ribanju hrbta, rok nog in celega telesa, kot kosmetikum za negovanje kože, zob in ust deluje lekarnarja Feller prijetno dišeči „Elsafluid“. Mnogo je močnejši in boljši, kakor francosko žganje in že 25 let priljubljen. 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica skupaj z zamotom in poštnino pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg 341, Hrvaško.

Kupi se ali vzame v najem srednje posestvo, kjer bi se lahko vpeljala ali je še nepojasnjena obrat. Posedovanje posredbe je poslato pod „Unjar“ na upravo lista. 2-3 166

Fotografični aparati velikost 6x9, 8x12 in 10x15 s vso pripravo in udobni knjižnički, ki jih je izdelal kot dobro, se zaradi solidne in nizke cene prodajo. Franjo Pogladič, Doliš, Milinija. 2-3 178

Posestvo se prodaja, več posestev Peter Poh, vas Klopce, pošta Slov. Bistrica. 1-3 168

Učenec s dobrimi spričevali se sprejme s vso oprejo v trgovino Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2. 2-3 160

Prodajalka prvovrstna moč za trgovino z mešnim blagom sprejme pri Karol Sima v Poljčanah. 2-3 154

Kupim vsakovrstne konjske repe, grive, kime in Metine, ter plačujem po najvišjih dnevnih cenah. Anton Šimonec, izdelovalnica kmetijskih in drobnih izdelkov, Karlova cesta 2 in Tesarova c. 3. 1-5 165

Travniki vzame v najem, ali kupi Matija Občan Maribor Loka ulica 15. 10-10 2

Vajenca močnega, poštena Vinco Benjak, kovaški mojster na Korozi pri Mariboru 80. 8-4 131

Kupim harmonij. Biti mora dobro ohranjen, slati meh brez vsake napake, ima naj 4 do 5 oktav in 4 registre s pred-ekspresijem. Tozadnje ponudbe s navedbo cene in opisom harmonija je poslato na J. Mravljak, Vuzenica. 3-3 127

Cepljeno trsje na prodaj vseh boljših vrst, okrogel in divjak in smarnica. Anton Turja, Modrača, pošta Stadenice pri Poljčanah. 8-8 109

Služba organista in cerkvena se odda; prosilci naj jo rok delec. Ponudbe sprejema in prijaznost uprava lista. 1-1 188

Železnobetonske stopnice

24 komadov, 1-54 m dolge se takoj prodajo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sadjevec se prodaja. Pouk Maribor, Koroška cesta 20. 2-3 183

Išče se gospodinja vajena opravljati vsa domača dela ter se razume tudi na kmetijstvo k samostojnemu posestniku. Naslov pove uprava lista. 2-2

Išče se za trgovsko hišo v Savinjski dolini pridne poštena 30-40 let stara sluškinja za vso, katera bi bila opora gospodinj. Nastop 1. majnika, lahko pa tudi projo. Ponudbo pod „večletna spričevala 167“ na upravo lista. 2-2 167

Posestvo obstoječe iz 3 orolov vinograde 7 orolov lepega mešanega gozda, 10 orolov njiv, travnikov in sadovnjakov s lepo kladno hišo, v kateri je boljše stanovanje in stano; vanje za vinograde, lega obokana klet, preča in pribl. 63 hl sodov. Nadalje gospodarsko poslopje in še druga hiša s hlevom. Posestvo leži v občini Ragoznica okraj Maribor in je 1 četrt ure od okrajne ceste Ptuj-Sv. Barbara in 1 četrt ure od okr. ceste Ptuj-Sv. Rupert v Slov. gor. — Sv. Lenart oddaljeno ter se nahaja v lepi solni dolini. Posestvo se da tudi v več skupin raskosati, onir. je tudi v skupinah na prodaj. Cena po dogovoru. Natančnejša poročila daje Pavla Prekoršek, Sv. Barbara pri Mariboru. 3-3 180

Občni zbor Kmetijske nabavne in prodajalne zadruga v Ptujju, registrirane zadruga z omejeno zavezo se vrši dne 8. aprila 1922 ob 9. uri v prostorih okrajnega zastopa v Ptujju (magistrat) s naslednjim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 2. Poročilo načelnstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskega zaključka za preteklo poslovno leto. 4. Volitev nadzorstva. 5. Sudičnosti. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen se vrši čez pol ure na istem mestu in z istim vsporedom drug občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. Zadržani vabljeni. 196

Trapistovski SIR prvovrsten pri **MATIJA LAH-U** Glavni trg 4, Maribor.

Išče se lokal za trgovino v prometnem kraju pri farni cerkvi na defeti takoj ali posreje. Odkupi se tudi cela trgovina. Ponudbo pod „Trgovina 169“ na upravo Slov. Gospodarja. 2-2 189

Sladno kal (telarje) neje in najboljšo možno krmilo za doje krave, živino, pisanje živinj, izborna konjsko krmilo, vedno sveže prodaja pivovarna T. Göta, Maribor. 3-3 91

OBČNI ZBOR „DOMA“

reg. delavske stavb. zadruga z omejeno zavezo v Mariboru se vrši v petek, dne 24. marca 1922 ob 18. (6.) uri zvečer v sejni sobi Posojilnice v Mariboru (Narodni dom) s sledečim vsporedom:

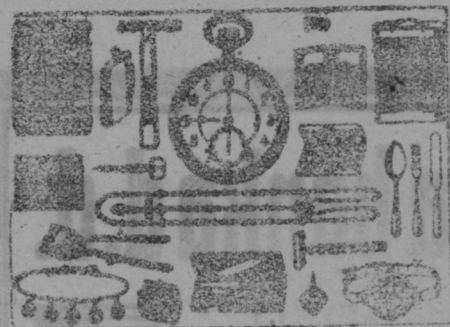
1. Poročilo načelnstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1921 in razdelitev čistega dobička.
4. Volitev 7 članov načelnstva.
5. Volitev 3 članov nadzorstva.
6. Volitev 5 članov razsodišča.
7. Čitanje revizijskega poročila Zadruga zveze v Celju.
8. Razni predlogi in nasveti.

Ako je prvi občni zbor nesklepčen, se skliče po določilu načelnstva drugi, ki je pa sklepčen pri vsakem številu glasov (§ 58 zadrughnih pravil).

Načelnstvo.

Našli bode za lastno uporabo in DARILA, predmete v zlatu, srebru, nakitu, ure, verižice, prstane, uhane, narokvice in hrstne spominske obeske od raznih potrebščin

kaj iščete

pri znani firmi SUTTNER po najnižjih dnevnih cenah v najlepšem modernem izdelku. Zlice, nože vilice in škarje, žepne nože, doze za cigarete in tobak, stroje za briti, vžigalnike i. t. d. vsebuje sijajni katalog s slikami od

Tvorniške tvrdka H. SUTTNER, Ljubljana št. 992.

Zahvala.

Za obilne dokaze iskrenega sočutja povodom smrti naše iskreno ljubljene soproge in matere

Marije Kosi vdov. Kovačič roj. Sket

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno veleč. duhovčini rudniškemu uradništvu, požarni bramb. orlom in orlicam, darovalcem vencev in šopkov, za časteče spremstvo na njeni zadnji poti najsrčnejšo zahvalo.

Rajhenburg, dne 9. marca 1922,

Rodbina Kosi.

Na drobno **TRGOVINA** Na debelo
emajlove, steklene, porcelanaste in majolične posode se priporoča cenj. občinstvu
ALBERT VICEL, Maribor, Glavni trg 5.

PAROMLIN
v Kaniži pri Pesnici
prevzame na mletje in izmenjavo vsakovrstnega zrnja.
25 **Kupi se zrnje po dnevni ceni.** 3-3

Pozor! Kmetovalci! Pozor!
Došla je modra galica in žveplo po ugodni ceni.
Dospela so tudi sveža semena vrtna, travna in detelja.
Istotam se dobi tudi:
krompir, ajda, moka, pristno bučno olje, milo, petrolej, kava, riž i. t. d.
Za obilen obisk se priporoča
Anton Močnik 1-10 116
CELJE, Glavni trg 8.

„Peranospera“
Zatvornice, kroglice, cevi, gumi, za cepljenje trti, cevi za vodo in vseh drugih gumijevih izdelkov na veliko in malo, le gumi-specialist
M. I. NERAT 157 2-3
Maribor, Slovenska ul. vogal Gosposka ul.

APNO iz Zagorja
kakor tudi fini

portland cement
in raznovrstni cementni izdelki vedno v zalogi pri
C. Pickel, Maribor, Koroševa ul. 29
POZOR! POZOR!

Pomlad se bliža!
Preskrbite se z scmenjem raznih vrst, ki ga cenjenim odjemalcem priporoča v najboljši kakovosti
M. Berdajs, trgovina s špecerijskim blagom in semeni, Maribor ob Dravi.

Zahvala.

Za številne dokaze odkrite sožalja, ter mnogobrojno udeležbo na zadnji poti našega nepozabnega

Konrada Kolerja

se vsem prijateljem, znancom in sorodnikom, osobito častiti duhovščini, požarni brambi in pevskemu društvu iz Hoč, kakor tudi cenjeni godbi iz Razvanja, posebno pa še načelniku požarne brambe gospodu Verniku za pretresljiv nagrobni govor, tem potom najtopleje zahvaljuje

Hoče, dne 9. marca 1922.

Zalujoča rodbina

Koler, Tscherne, Jalšovec, Eichholzer, Rečnik, Zalf

Hišni mlin predrojna roba, s umetnimi mlinskimi kamali, katore krepiti ni potrebno, 12 kaminatih, 6 svilenih sit, 6 rešet, 6 šafor, naprava za čiščenje zdročca, poslova se tarljen sa pogon na kermena, pot obuje 2 do 2 in pol kermenske moči je na prodaj. Cena K 12.000. Naslov lastnika: Franjo Mihelič, trgovec, Zavrtče pri Ptaju. 2-3 132

Zahvalo

za uspešno zdravljenje moje žene izrekam g. dr. Simonu Jagodiču, okrajnemu zdravniku v Slov. Bistrici ter ga tem potom vsem to po priporočam.
LEOPOLD ŠLOJAR
kovač, Gornja Polkava. 128

OBLEKO!

Priprste in finejše. Točno in solidno delo. Dobro blago. Ceneje kakor kjerkoli, samo pri:
ALOŽIJU ARBEITER
Maribor, Dravska ulica št. 15. 3-10 123

POZOR!

Gotove obleke, površnike, zimsko perilo, posteljno perje, dežnike itd. se dobi najceneje pri 10-26

J. TRPIN

Maribor, Glavni trg 17.

Andrej OSET Maribor

Aleksandrova cesta 57, telef. 88 trgovina z deželnimi pridelki, drvami, premogom in vinom se priporoča za nakup in prodajo po najugodnejših cenah. Brzjav: **ANDREJ OSET MARIBOR**

Mlin na Loki poprej Rengo pri Ptaju

melje in izmenjava vse vrste žita. Mlin je na novo popravljen, ter izdeluje tudi zdrob.

Kupuje vse vrste zrnja po najvišji dnevni ceni.

RIHARD ORSSICH, PTUJ.

Ali ste že zavarovali svoja

poslopja, premičnine, proti požaru, svoje življenje, na doživetje in smrt, svoje otroke za doto pri

Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani?

Podružnica: Celje. Breg 33.

Poverjenišvo: Maribor, Mlinska ulica 32.

VINSKI KAMEN

kupuje po najvišji ceni
VID MURKO, trgovec, Mlinska
cesta 24, Maribor 3-8 77

Kmetovalci pozor!

Vseh vrst umetna gnojila po najnižjih cenah
2-10 99 ima vedno v zalogi

TVRDKA ANTON TONEJC in drug, Maribor, Tel. 68.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sožitja, ki so nam došli ob prezgodnji smrti soproga oziroma očeta, brata in strica

Tomaž Dolajš

veleposestnika in obč. odbornika v Partinju ki je dne 15. februarja previden s sv. zakramenti po dolgi mučni bolezni v 30. letu preminul.

Posebno se zahvaljujemo domačemu č. gosp. provizorju za obisk in tolažbo v bolezni ter spremstvo spreveda, dne 18. februarja, č. g. župniku od Sv. Jakoba v Slov. gor., g. organistu s pevci za ganljivo žalostinko na domu in odprtem grobu. Zahvalimo pa se tudi županu z odborniki, vsem sorodnikom, sosedom in znancom. Bog plačaj vsem! Rajnega pa priporočamo v molitev in blag spomin!

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 1. marca 1922.

Antonija Dolajš, roj. Welle, žena.

Milan in Slavko, otroka.

Terezija, Antonija, Julijana, Barbara Dolajš, sestre.

Ko pridete v CELJE

oglasite se v Vašo korist pri tvrdki

FRECE & PLAHUTA

KOLODVORSKA (Aleksandrova) ULICA

Eno minuto od kolodvora

Velika zaloga sladkorja, kave, čaja, riža, olja, mila, sveč, slivovke i. t. d. Cene so vsled pravočasnega nakupa blaga jako nizke, o čemur se blagovolite sami prepričati.

Zaloga voščenihih cerkvenih sveč kg K 80.—
Podpirajte domačo tvrdko!

Ljudska posojilnica v Celju
pri „Belem volu“.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po

4 1/2 % oziroma 5 %

od dneva vloge do dneva dviga Posojila daje na vključbo, poročitve in zastavo. — Otvarja trgovsko kredito pod zelo ugodnimi pogoji.

Spodnještajerska ljudska posojilnica

v Mariboru, Stolna ulica šte. 6, r. z. z n. z.

obrestuje od Novega leta naprej navadne vloge po

4 1/2 %

Trajne in večje vloge pa po dogovoru.

Zadružna gospodarska banka d.d.

Podružnica v Mariboru.

Začasno: Koroška cesta 1/L. — Telefon 311. — Brzjav: Gospobanka.

Centrala: Ljubljana. Podružnice: Djakovo, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost z Sveopčo Zanačijsko banko d. d. v Zagrebu in njeno podružnico v Karlovcu in Gospodarsko banko d. d. v Novem Sadu.

Kapital in rezerva skupno z afilijacijami čez K 50.000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na višnje knjižice ter preskrbuje vse bančne in borske transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

Kostanjev les

kupuje po dnevnih cenah izvozna trgovina

ERNEST MARINC, Celje, Kapučinska ul. 3.

Enako kupuje tudi druge vrste lesa posebno tesani les. 3-3 120

Zbirajte za Tiskovni dom!

LES

stoječi in ležeči kakor tudi

gozdove

kupuje po najvišjih cenah

MATIJA OBRAN

električna žaga

Maribor, Loška ulica 15. — Skladišče v Tattenbachovi ulici.